

Under Dusken

STUDENTAVISA I TRONDHEIM NR.02 109. ÅRGANG 31.01.23 - 21.02.23

**KNAUS – FORTID, NÅTID OG USIKKER
FRAMTID**

GRATIS

VI HAR NETTSIDE!

Sjekk den ut på underdusken.no

18
PARAIDRETT: Mens funksjonsfirske utøvere blir premiært med 100 000 kroner, vinner paraidrettsutøvere mummikopper. – Vi ekskluderer bestemte kropper fra samfunnet, mener professor ved NTNU.

39
KULTURKOMMENTAR ATLE ANTONSEN: Det å bli sittende ved siden av Antonsen på en bar er ikke det samme som å samtykke til hans person og humorstil.

32
BARTENDERHISTORIER FRA SAMFUNDET: Vi tar et dypdykk blant Samfundets bartendere

48
HISTORIEN OM KNAUS: Karpe og DumDumBoys startet karrieren sin på Knaus. Nå er framtida der usikker

[LES MER PÅ UNDERDUSKEN.NO](http://underdusken.no)

REDAKTØR UNDER DUSKEN
Ingeborg Hågensen
– Tlf: 415 69 756
avisredaktor@studentmediene.no

NESTLEDERE UNDER DUSKEN
Kristoffer Benjamin Løge Hedman
– Tlf: 482 33 023
avisredaktor@studentmediene.no

Bendik Brodshaug
– Tlf: 468 47 347
nettredaktor@studentmediene.no

ANSVARLIG REDAKTØR STUDENTMEDIENE I TRONDHEIM AS
Trym Håkon Sundby
– Tlf: 905 38 312
ansvarligredaktor@studentmediene.no

REDAKSJONSSJEF
Andreas Jensen
redaksjonsjef@studentmediene.no

DAGLIG LEDER
Sara Heilmann
– Tlf: 919 91 626
dagligleder@studentmediene.no

SALGSSJEF
Rohit Balasubramaniam
salgssjef@studentmediene.no

NYHETSREDAKTØR
nyhetsredaktor@studentmediene.no

DEBATTREDAKTØR
Amanda Hytten Bjørknes
debattredaktor@studentmediene.no

AKTUALITETSREDAKTØR
Ayne Kifle Assefa Aalen
aktualitetsredaktor@studentmediene.no

KULTURREDAKTØR
Helge Isdal
kulturredaktor@studentmediene.no

FOKUSREDAKTØR
Astrid Lie Sætøberget
fokusredaktor@studentmediene.no

MUSIKKREDAKTØR
Even Kaushik
musikkredaktor@studentmediene.no

FOTOREDAKTØR
Øyvind Sivertsen
fotoredaktor@studentmediene.no

GRAFISKSJEF
Julia Hågbrenna Gabrielsen
grafisksjef@studentmediene.no

ILLUSTRASJONSSJEF
Victoria Stenshagen
illustrasjonssjef@studentmediene.no

DESK
Andrea Barland (sjef), Amanda Hytten Bjørknes, Benedikt Erikstad Javorovic, Cecilie Bjørnsdatter Raustein, Margret Meek, Marthe Bjørva, Hallstein Røstad

GRAFIKERE
Sondre Gardsteig Kløvfjell
Kajsa Carmina Sandvik Seifert
Elise Essén
Emma Shang Hansen

KORREKTUR
Cecilie Bjørnsdatter Raustein (sjef)

FORSIDE
Oskar Hadders (foto)

Man skal ikke kisse av en god fest, altså.

TIPS OSS!
tips@studentmediene.no

ANNONSERE?
salgssjef@studentmediene.no

Under Dusken er et uavhengig organ for studenter i Trondheim, utgitt av Studentmediene i Trondheim AS. Under Dusken blir distribuert gratis i Trondheim, og kommer ut seks ganger i semesteret. Under Dusken arbeider etter god presseskikk i henhold til Vær Varsom-plakaten. Den som mener seg rammet av urettmessig omtale oppfordres til å kontakte redaksjonen.

Under Dusken blir utgitt av Studentmediene i Trondheim som får økonomisk støtte av Velferdstinget i Trondheim og Studentersamfundet i Trondheim, som står uten redaksjonelt ansvar.

Miljøtrykksak fra
Trykkpartner AS.

Lisensnr. 241823
Sertifikat nr. 1638

DYPPDYKK **NERDY** UNDERHOLDNING MAT
SEX KULTUR SATIRE
SAMFUNDET INTERVJUER **DRAM** SKETCH
REPORTASJESTUDENT
HUMOR NYHETER
TÅRERTESTER TRONDHEIM **PORTRETT**

underdusken.no/video

LEDER

Kristoffer Hedman
NESTLEDER I UNDER DUSKEN

Første steg til et godt demokrati, er en god debatt

For å sikre demokratiet må vi sørge for at alle meninger blir hørt og respektert.

Trondheim er hjem til over 37 000 studenter fra mange ulike hjørner av verden. Studentene har ulike erfaringer, bakgrunn og oppvekst; noen har tid til å fylle dagene med verv, mens andre har to jobber ved siden av studiene. Når studentmassen er så fabelaktig variert, hvorfor hører vi bare fra noen få?

En mulig årsak til dette kan være at flere studenter opptre forsiktig når det kommer til å uttale seg om ting som går imot normen i akademia. Det er blitt vanligere at uttalelser skaper store reaksjoner uavhengig av hvor saklige disse uttalelsene måtte være

eller hvorvidt man forstår hva som blir sagt. Om man stiller seg kritisk til det grønne skiftet eller kåringen av årets trondhjemmer, baserer motsvarene seg ofte på meningsmotstanderens personlige egenskaper og ikke på hva som blir sagt.

Å benytte seg av personargumenter i debatt er ikke et nytt fenomen. Det har foregått i det engelske parlamentet og under amerikanske presidentvalg, for å nevne noe. Grunnet usakligheter i politikken skapes det et bilde av at det er slik en debatt skal foregå. Politikerne er med på å sette standarden for debattklimaet, og når man da ser personargument i media, er det ikke rart at det også får fotfeste i studentmassen. Media viser derimot ikke de flerfoldige timene der politikerne debatterer mer saklig – dette er ikke like populært.

Menneskerettighetsaktivisten Václav Havel sa at «demokratiet er komplisert, det krever at alle er involvert». Personargument kan komme til å skremme folk vekk fra debatten på grunn av risikoen

for å bli utestengt. Man risikerer da et utfall hvor man diskuterer utelukkende med likesinnede mennesker. Da skaper man sitt eget lille ekkokammer.

For å sikre at vi unngår polariseringen som er sterkt tydelig i andre land, må vi rive ned ekkokamrene vi selv har skapt. Har man fullstendig tro på at ens egen mening er korrekt, må man også ha tro på at faktaene man presenterer vil være nok til å overbevise motparten alene. Om motparten fremdeles ikke er overbevist, så går det også bra. Vi lever i et demokrati og uenighet er en del av pakken.

ILLUSTRASJON: Serena Guler

Ensom? Hva med å finne på noe Sammen

Mange snakker om å forebygge ensomhet, men det er få konkrete tiltak. Sammen-prosjektet kan være løsningen.

TEKST: Kristoffer Ramsøy Fredriksen | ILLUSTRASJON: Tallak Lie

Professor Espen Hoff har jobbet i ti år med lærerutdanningen på Kalvskinnet. Han er ildsjelen bak prosjektet Sammen: et prosjekt der lærerstudenter skal få mulighet til å møtes og hjelpe hverandre med å bekjempe ensomhet og utenforskap.

– Jeg har lagt merke til at det er ganske høy terskel for å si at man er ensom. Studentene sitter alle på hver sin haug og skulle ønske at de hadde noen å dele hverdagen med, sier Hoff.

Han introduserer prosjektet med stor entusiasme; her skal folk få mulighet til å dele sine opp- og nedturer, oppnå en trivelig studenttilværelse og unngå stigmatisering av ensomhet som noe sykkelig. Det ligger også en idé her om å bygge psykisk styrke hos studentene.

– Å være psykisk sterk betyr ikke at man ikke lar følelsene gå inn på seg, men at man har et stort følelsesregister som man kan forvalte på en god måte, forklarer Hoff.

Lærere bedriver omsorgsyrke

Et stort følelsesregister er ikke bare til nytte for dem selv, men også for ressursen de skal forvalte: elevene.

– Læreryrket er et omsorgsyrke, og da er man helt avhengig av å kjenne på de følelsesmessige konturene i klasserommet. En lærer som ikke er oppmerksom på dette, legger ikke merke til barn og unge i sårbare faser, sier Hoff.

Med seg på laget har han lærerstudent Magnus Brendeløkken. Han er tiltenkt rollen som trivselsagent når prosjektet er oppe og går og utdyper Hoff's idéer.

– Vi har ikke bare et ønske om å samle studenter, men også å lære dem noe, forklarer han.

Denne lærdommen vil derimot ikke bli gitt på kurs eller i en forelesning. Hoff forklarer forskjellen mellom prosjekter av en slik karakter og Sammen.

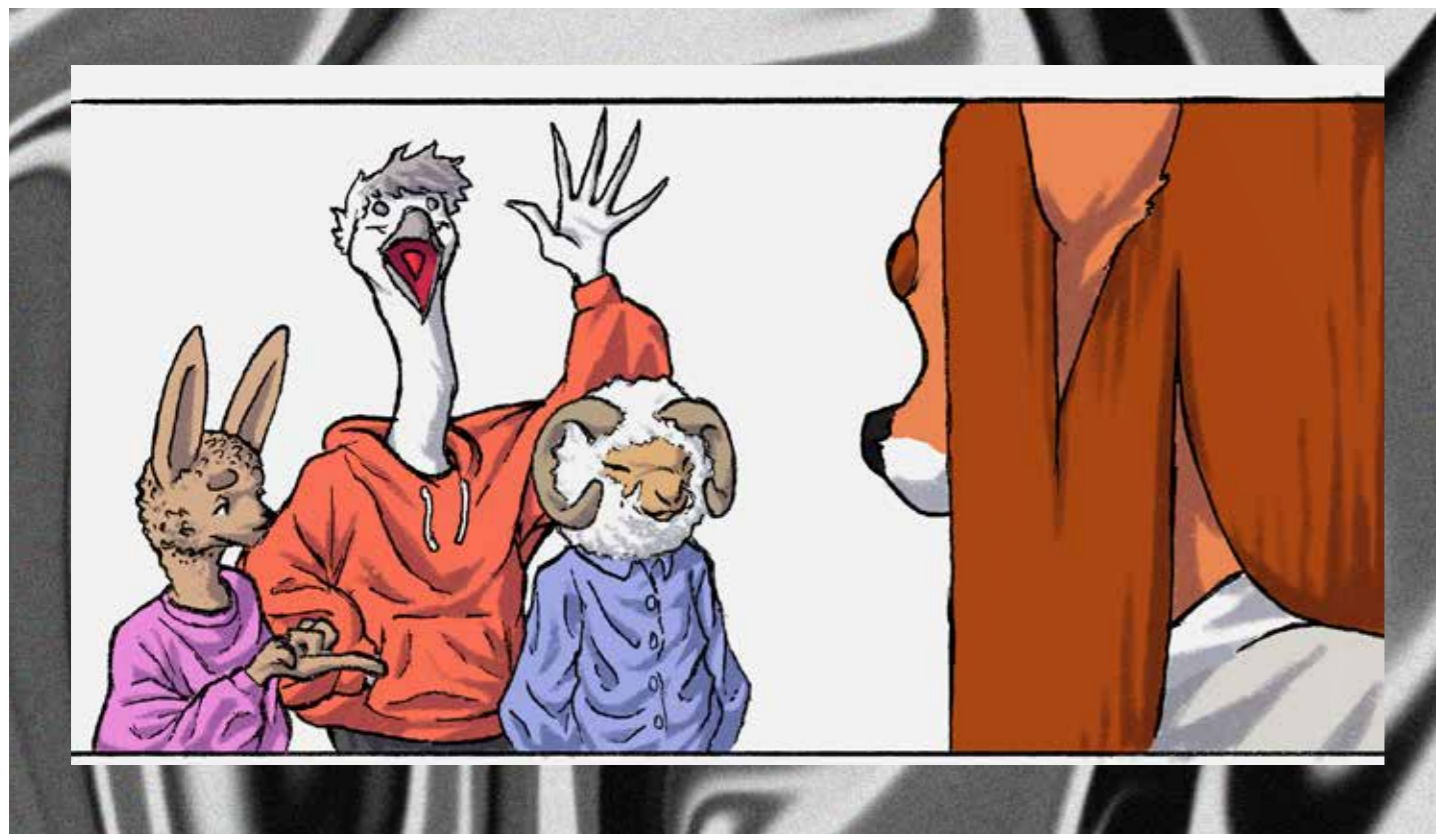
– Det er mange mestringskurs der ute, men vi ser at studentene trenger

FOTO: Privat.

FOTO: Privat.

sosial eksponering – rett og slett å være sammen. Man må lære seg selv å kjenne på hvordan en er med andre og hvordan andre responderer på en selv, sier han.

Både Hoff og Brendeløkken er tydelige på at all bekjempelse av ensomhet må foregå sammen med andre og ikke i et belærende miljø.

– Man blir ikke god på å anskaffe og ivareta vennskap uten å øve på det, konstaterer Hoff.

Gruppens mål og form

Alle deltagerne i Sammen vil bli fordelt i grupper som skal arbeide for å gjøre

hverdagen litt lysere for de andre i gruppen.

– Hver gruppe skal få midler til å av og til gjennomføre aktiviteter som koster penger. Vi tenker at de skal ha 5000 kroner hver til rådighet per periode, sier Brendeløkken.

Disse pengene vil ikke bli gitt bort fritt, men være penger som gruppene kan søke om for å ha mulighet til å finne på noe gøy, uten at det nødvendigvis koster altfor mye.

– Vi søkte om 50 000 kroner og fikk 50 000 kroner, noe som viser at ledelsen ved Institutt for lærerutdanning har troen og er positive til dette prosjektet.

Hoff beskriver tilbudene om penger og grupper som sosiale krykker, slik at studentene kan bli glade i hverandre. Tanken er at de etter hvert skal finne på ting selv – uten prosjektet som rammeverk.

– Det vi håper på, er at deltagerne etter hvert ikke skal møtes bare fordi det er et nytt møte, men fordi de har lyst. Målet er at de ikke skal trenge å være med i Sammen lenger. På denne måten unngår vi å miste studentene som faller bort fordi de har sittet for mye alene på rommet, sier Hoff.

Den studentdrevne baren Sukkerhuset er én av samarbeidspartnerne til

Sammen, og de har stilt lokalet sitt til rådighet for mulige aktiviteter. Hoff og Brendeløkken presiserer at det likevel ikke skal være noe drikkefokus.

– Vi bruker ikke alkohol som medikament, for det slår gjerne uheldig ut, sier Hoff.

Hoff mener at aktivitetene må være inkluderende og skape sosialisering, så en ikke mister individualiteten sin i forsøket på å passe inn. Brendeløkken illustrerer det slik:

– Hvis man har én i gruppen som er vegetarianer, så passer man på å gå til et sted der alle kan spise. Er det noen som ikke vil drikke, kan vedkommende fort føle seg utenfor om dette blir fokuset, sier Brendeløkken.

Trivselsagenter i førerretet

For å sikre at det ikke oppstår situasjoner der noen ikke blir inkludert, eller at deltagelse forekommer utelukkende på grunn av muligheten til å være med på dyre aktiviteter, vil Hoff ansette såkalte trivselsagenter. Dette vil være en lønnet posisjon med sertifisering fra NTNUs læringsassistentopplæringssystem.

– Trivselsagentene skal også stå for moderasjon i gruppene og på den offisielle Discord-kanalen til prosjektet. Her skal en kunne snakke på tvers av gruppene, da økt trivsel gjennom selskap ikke trenger å ende med de syv man er på gruppe med.

Brendeløkken oppsummerer idéen:

– Man er med i Sammen for å hjelpe andre, men også seg selv. Mange vil nok videreføre engasjementet for å hjelpe andre til å komme seg ut av døren når de selv ikke lenger har behov for slik hjelp.

Et prøveprosjekt klart for utvidelse

Sammen er i utgangspunktet tiltenkt lærerstudenter og studenter på lektorprogrammene, men ifølge Hoff er dette bare begynnelsen. De starter på sin egen hjemmebane, men har større ambisjoner enn som så.

– Vi ønsker å fremsette en modell som har overføringsverdi, en prøvemodell med potensial. Det er langt flere enn lærerstudentene som sliter med ensomhet, sier Hoff.

De legger heller ikke skjul på at pandemien har hatt en innvirkning på studentenes mentale helse og tilgang til sosial eksponering. Hoff poengterer at det å komme til en ny by med helt nye folk er vanskelig nok i normale år.

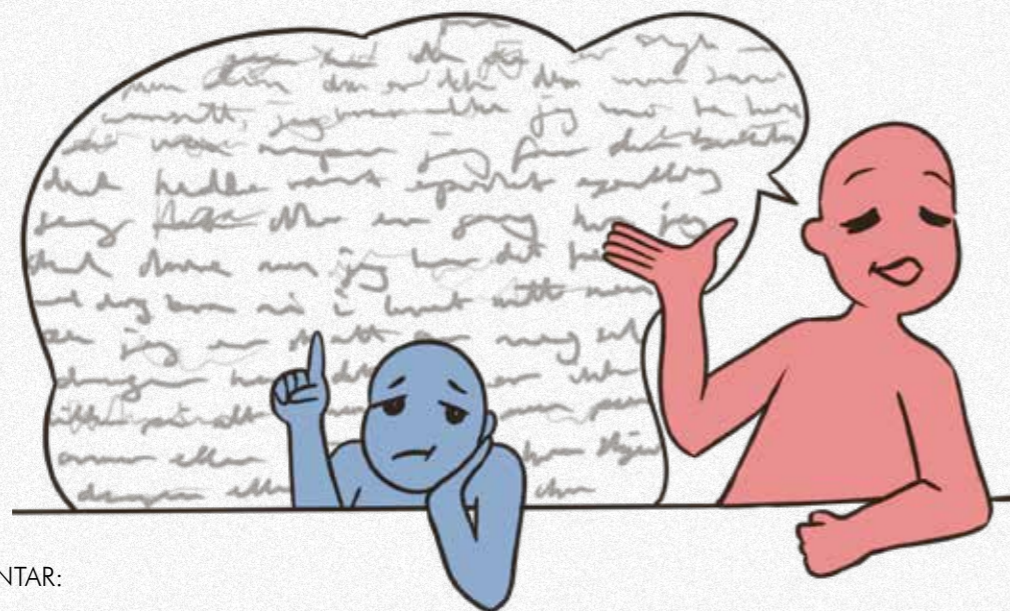
– Jeg tror studentene vil få en ekstra stor utfordring i og med at mange ikke har blitt eksponert sosialt i en periode. Det er svært uheldig, sier han.

Brendeløkken forklarer videre:

– Noen startet også året sitt med utelukkende digital undervisning uten mulighet til å bli kjent med klassekameratene. Det gjorde at det ble en unormal fadderuke, hvor man kanskje ikke fikk møtt så mange som man ellers ville gjort.

Hoff og Brendeløkken håper til slutt at de kan være en odde av handlekraft i et hav av snakk om psykisk helse og kamp mot ensomhet.

– Over tre av ti føler seg ensomme. Det er mange som snakker om at dette er kjempeproblematisk, men det er i dag mangel på konkrete tiltak. Dette er et konkret tiltak, avslutter Hoff. **UD**

NYHETSKOMMENTAR:

Studiepoeng i samarbeidstraumer

Martine Louise Skulstad
Journalist i Under Dusken

ILLUSTRASJON: Linn Zhu Yu Grotnes

Om du er masterstudent og ikke fikk dra på utveksling i vårsemesteret – frykt ikke! NTNU har en landsby det er obligatorisk for deg å oppholde deg i.

Alle studenter på masternivå ved NTNU må ha det berømte emnet Eksperter i team. Dette er en verden av over hundre landsbyer med navn som ikke gir mening, og med minst like uforståelige tema. Du bor i denne landsbyen de tre første ukene av semesteret, eller én dag i uken hele våren, alt ut fra om du foretrekker en langdryg smerte eller et raskt og intenst smertestøt.

Ifølge legenden oppstod emnet for over 20 år siden med et mål om å lære ingeniørstudenter å samarbeide, og NTNU beskriver emnet som en unik mulighet for utvikling. Likevel sitter

jeg igjen med et inntrykk av at det er få studenter som opplever oppholdet som den utviklingen de trenger i livet, eller som flytter ut av landsbyen med kun gode erfaringer brent fast i minnet.

Mitt syn på emnet er at det gir 7,5 studiepoeng i diskusjon om setningsoppbygging, refleksjon over refleksjoner, kranglende samarbeid om fagkombinasjoner og «hode-skulderkne-og-tå». Øvelser som «hvem tar mest plass», «to positive og en negativ tilbakemelding» og «fortell en personlig historie gravd frem fra dypet av din sjel» var mer ubehagelig å gjennomføre enn samtalen om hvorfor

jeg i en alder av 26 år fortsatt ikke har hatt kjæreste. Det hele ga minner fra traumer jeg ikke ønsker å dra frem i en utdannings situasjon.

Emnets vurdering går ut på å skrive to rapporter: en prosessrapport om gruppen og én prosjektrapport som bygger på landsbyens tema. Hvordan disse vektas, påvirkes i stor grad av landsbyen man bebor, mens hvor mye innsats og fokus hver av rapportene får, er opp til hver enkelt gruppe å krangle om. Gruppens felles forståelse og innsats blir også felles bedømt, noe som gir enda flere timer med diskusjon om diskusjoner.

Det er tydelig at svært få studieretninger bygger på gruppearbeid, følelsesmessige refleksjoner og terapitimer med medstudenter, i motsetning til den sosialfaglige bakgrunnen undertegnede sitter med. I sosialfaglige utdanninger er tverrprofesjonelt samarbeid en av hovedkomponentene av den store studie- og arbeidshverdagen, så å møte fagfelt som har så lite av det samme, var en overraskelse å bli misunnelig på. En mangel på samarbeidsfokus i utdanningene kan trolig bidra til at EiT, fremfor å lære om hverandres fagfelt og kompetanse, blir en konkurranse om hvem som snakker høyest. Det handler mer om hvem som tror de har mest kunnskap og mindre om å

bli kjent med hverandres styrker og bidragsmuligheter. Kanskje er dette NTNU sin intensjon for å få en saftig og dramafylt prosessrapport?

Selv havnet jeg i en landsby som jeg så for meg å kunne stå faglig sterkt i, men dette ble utfordret da prosjektets tema gikk under spesialiseringen til noen av gruppemedlemmene, mens landsbyens tema gikk under spesialiseringen til noen andre. Som den meglende sosionomen jeg er, prøvde jeg å passe på at alle var fornøyde og fikk viljen sin, mens jeg selv satt på bakerste rekke, lyttet, observerte og noterte. Det er tross alt loggføring av andres tanker og problemer vi sosionomer driver med,

så det passet jo egentlig ypperlig. Sånn sett bidro jeg kanskje akkurat slik det forventes av fagfeltet mitt.

Det må likevel sies at det kan være en god idé å gi studentene mulighet til å utvikle seg faglig, personlig og samarbeidsmessig, og å få et tydelig større fokus på tverrfaglighet. Jeg tror intensjonen bak det hele er god. Problemet er at emnet blir presset så langt ned i strupen på deg at du verken klarer å hoste det opp igjen eller svelge det ned. Det er tydelig at hva man får ut av Eksperter i team av goder eller traumer, er svært varierende. Personlig er jeg i hvert fall fornøyd med å ha lagt nok et emne bak meg.

NYE BRILLER OG KONTAKTLINSER?
VI HAR STUDENTRABATT!
interoptik
Sjøhaug & Sande
THS, ANGELLS GT. 22, TRONDHEIM. TLF. 73 99 04 00

HØYERE UTDANNING FOR (NESTEN) ALLE

UNA ONSRUD

Leder ved Studentersamfundet
i Trondheim

ILLUSTRASJON: Victoria Lillejord Stenshagen

I dag er foreldrene dine sitt utdanningsnivå avgjørende for om du selv tar høyere utdanning. Hva gjør dette med mangfoldet på universitetene, i forskningen og i arbeidslivet?

Da jeg kom til Trondheim og hadde mine første uker som student, var det mye nytt å venne seg til og mange nye mennesker å bli kjent med. Det tok ikke lang tid før jeg la merke til noe ved det siste; flesteparten av studentene rundt meg hadde ganske mye til felles. De fleste jeg pratet med, kom fra familier med god råd, hadde foreldre som også hadde tatt høyere utdanning og en stor andel fikk økonomisk støtte hjemmefra for å klare seg. Bildet mitt om at utdanning var for alle, så ut til å få en liten knekk idet videregående var over og høyere utdanning sto for tur.

Dette er noe statistikken over den tydeligste årsakssammenhengen i hvem som tar høyere utdanning også viser; dersom foreldrene dine har tatt høyere utdanning, er det stor sannsynlighet for at du også tar høyere utdanning, og motsatt.

Dette gjør at den sosioøkonomiske bakgrunnen til dem som studerer ofte er ganske lik. Dette er et faktum som er svært uheldig for mangfoldet ved utdanningsinstitusjonene i Norge, og noe som strider med idéen om at man har like forutsetninger for om man velger å ta høyere utdanning eller ikke.

Dette er problematikk universitetene må jobbe for å motvirke. I 2021 ble det opprettet et opptaksutvalg som skulle se på hvordan man kan endre opptakssystemet i Norge til å bli mer rettferdig. Når utdanningsinstitusjonene skal ta stilling til endringer i opptaket, bør man også komme med tiltak rettet mot flere rekrutteringsgrupper for å øke mangfoldet i studiebyer som Trondheim.

Mangfold er heldigvis ikke et nytt tema ved NTNU. I mange år har NTNU, spesielt på tekniske studieprogram,

jobbet med å øke kjønns mangfoldet slik at jenteandelen blir større. Kjønnspoeng har vært en del av dette, men det viktigste tiltaket NTNU har gjort, er mer markedsføring mot jenter, samt å skape et sosialt og faglig tilbud som er spesifikt rettet mot denne gruppen. Dette har gjort at andelen jenter ved tekniske studier i dag er mer balansert enn tidligere. Et tilsvarende initiativ bør også igangsettes for å rekruttere studenter med ulik bakgrunn.

Utdanning er en viktig faktor for å utjevne sosiale og økonomiske forskjeller, og dette bør få et stort fokus i revideringen av opptakssystemet. NTNU har masse å vinne på å øke mangfoldet i studentmassen og blant de ansatte som jobber der. Dette kommer dessverre ikke gratis, men er noe NTNU bør satse på i årene framover.

NTNU må gå foran på bærekraft

MORTEN EIDSSVAAG
ALTHE
Leder av Studenttinget NTNU

ILLUSTRASJON: Lea Lauvland Longva

I mangelen av klima- og miljøambisjoner hos våre styresmakter må NTNU ta ansvar.

Den 25. januar ble jeg og fire andre engasjerte studenter invitert til et studentpanel på NTNUs årlige ledersamling, med mål om å fremme studentenes perspektiv om bærekraft og omstilling i våre utdanninger foran alle lederne ved NTNU. Vi studenter ble utfordret og bedt om å reflektere rundt hva vi forventer av våre studier når det kommer til bærekraft og omstilling, og om hvordan NTNU som organisasjon kan bli bedre på bærekraft og omstilling i sin virksomhet. I mitt innlegg poengterte jeg at det er særlig ett sted skoen trykker, nemlig hos våre nasjonale styresmakter.

Hvert år utarbeider de ulike departementene tildelingsbrev. Tildelingsbrev er et brev som skisserer en virksomhets økonomiske rammer. For vår del blir brevet brukt av styresmaktene til å følge opp NTNUs prioriteringer, resultater og rapporteringer. Brevet

gir NTNU mulighet til å gi et helhetlig bilde av sin virksomhet, og det gir Kunnskapsdepartementet grunnlag til å vurdere hvordan NTNU bruker ressursene de blir tildelt. Årets tildelingsbrev for NTNU ville jeg definert som grått når det kommer til bærekraft og omstilling.

I brevet står det at at «Norge skal kutte 55 prosent av sine klimagassutslipp innen 2030. Virksomhetene underlagt Kunnskapsdepartementet skal gjøre sin del og være ledende så langt det lar seg gjøre i dette arbeidet».

Når vi ikke har nasjonale styringsmakter som tar ansvar og legger tydelige føringer og forventninger til sine virksomheter, håper jeg virkelig at NTNU vil være ledende på bærekraft, og ikke bare «ledende så langt det lar seg gjøre», slik det står i tildelingsbrevet. Skal vi klare å nå bærekraftsmålene innen 2030, er vi avhengige av at alle bidrar, men vi er også avhengige av en nasjonal ledelse som tar ansvar og leder an. Kunnskapsdepartementet og

regjeringen må være mer ambisiøse i sine forventninger og føringer av sektoren hvis vi skal klare å senke klimagassutslippene. Uten en klar og tydelig nasjonal ledelse håper jeg virkelig at NTNU går foran og baner vei gjennom endringer i egen virksomhet, slik at NTNU kan bidra til en bærekraftig omstilling av samfunnet innen 2030.

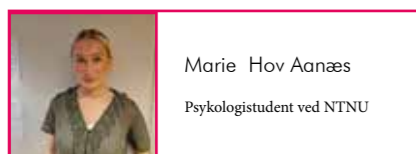
Vår kjære rektor Anne Borg var selv innovert i viktigheten av at noen tar ansvar og baner vei for en bærekraftig omstilling av samfunnet i sin åpnings-tale, og min oppfordring er at NTNU som organisasjon tar ansvar i mangelen på en tydelig ledelse fra våre nasjonale styringsmakter. Vårt universitet må bli enda mer offensivt og ambisiøst i sine satsninger ved å fremme miljø og bærekraft gjennom alt av utdanning, forskning og innovasjon. Hensyn til miljø og bærekraft må, og skal, veie tungt i all aktivitet ved vårt universitet.

Presser studenter til å avlegge eksamen tross sykdom

Siden jeg begynte ved NTNUs Institutt for psykologi, har jeg vært overrasket over deres manglende vilje til å tilrettelegge for sine studenter. Da jeg ble syk sist eksamensperiode, toppet det seg.

Marie Hov Aanæs
Psykologistudent ved NTNU

Illustrasjon: Victoria Lillejord Stenshagen

Da jeg begynte å studere psykologi profesjon ved NTNU i Trondheim, hadde jeg allerede tilbakelagt ett år på det tilsvarende studiet i Oslo. Studentlivet i Trondheim var rett og slett for forlokkende, og jeg pakket sakene for å flytte til Norges studenthovedstad. Ett og et halvt år senere har valget fått

en sur ettersmak. Til tross for mine 60 studiepoeng i psykologi fikk jeg ikke mulighet til å rykke opp et kull. Selv om det var kjipt at året i Oslo på mange måter var forgjeves, forsonet jeg meg raskt med tingenes tilstand. Det var tross alt mitt eget valg å flytte til Trondheim. Dessverre viste dette seg å bare være en smakebit på Institutt for psykologi sin manglende vilje til å tilrettelegge for sine studenter.

I 2022, halvannet år etter ankomsten til Trondheim, kunne jeg endelig glede meg til å ha de samme emnene som mine studiekamerater. Det var bare

ett siste hinder som sto i veien for at dette skulle bli en realitet: eksamen i Innføring i sosialpsykologi og Innføring i personlighetspsykologi. Det hinderet viste seg å være høyere enn jeg først antok.

Dagen for jeg skal avlegge eksamen i Innføring i sosialpsykologi, blir jeg syk. Jeg holder motet oppe og håper på en rask tilfriskning til morgendagen. Ikke overraskende våkner jeg på eksamensdagen like syk som dagen i forveien. Jeg skjønner motvillig at slaget er tapt, og at jeg blir nødt til å konte. En uro brer seg i meg: Kan jeg ta det neste

semesterets emner Sosialpsykologi 2 og Anvendt sosialpsykologi, dersom jeg ikke leverer denne eksamenen nå? Jeg spør rådvilt alle jeg kjenner om de vet noe om dette. De fleste beroliger meg med at «det helt sikkert vil ordne seg – NTNU må jo ha en ordning for dette».

Jeg klarer likevel ikke å slå meg til ro, da mine erfaringer med instituttet tilsier at de ikke har for vane å velge minste motstands vei. Ingen av studieveilederne svarer meg med det første, men etter noen timer og rundt ti ubesvarte anrop får jeg svar. Til min store skuffelse får jeg høre at jeg ikke får tatt de to emnene, dersom jeg ikke leverer eksamen i dag og består. Innføring i sosialpsykologi er forkunnskapskrav og det er ingen vei utenom. Jeg spør om når jeg får tatt disse emnene igjen, hvorpå studieveileder forteller meg at det om ett år vil undervises i et emne som kan godkjennes som Innføring i sosialpsykologi og Sosialpsykologi 2. Hva som vil skje med emnet Anvendt sosialpsykologi, sier hun ingenting om.

Alternativet jeg får presentert er altså å ligge 22,5 studiepoeng bak i minst ett år. Etter at det året er omme, kan jeg ta igjen 15 av disse studiepoengene. Jeg forteller henne at jeg ikke ser på dette som et særlig lukrativt alternativ, snarere som en oppfordring til å møte opp på eksamen, sykdom til tross. Studieveileder svarer at hun ikke synes at man skal møte opp til eksamen når man er syk – noe jeg i utgangspunktet er enig i. Når systemet imidlertid er så lite tilrettelagt for uheldige studenter, kjenner jeg likevel at mine moralske forpliktelser overfor mine medstudenter svinner hen.

Som om det ikke er nok, innser jeg at det andre emnet jeg skal ha eksamen i, også er forkunnskapskrav til to

emner det påfølgende semesteret. Med andre ord krever alle emnene det neste semesteret at jeg står på disse to eksamenene ved første forsøk. Dersom jeg er syk på begge, som er sannsynlig, vil jeg ligge 37,5 studiepoeng bak kullet mitt. Det er mer enn de studiepoengene man erverver seg etter et helt semester. Fortvilt spør jeg om det ikke finnes noen kontinuasjonseksamen før undervisningsstart, noe jeg får bekreftet at det ikke gjør.

Omtrent en time før eksamen, bestemmer jeg meg for å dra. Det er ikke et alternativ for meg å risikere

å havne bakpå studiet. Jeg propper i meg helseskadelige mengder paracet og tar beina fatt til eksamenslokalene. Tilfeldigvis går brannalarmen av når vi er inne i tredjetimen av eksamensskrivningen og alle i lokalet får sine besvarelser annullert. Det settes opp en ny eksamen i januar.

En ny eksamen i januar. Det er noe som skurrer. Bare noen timer før hadde dette alternativet blitt presentert som en umulighet. Selvsagt forstår jeg at NTNU er mer presset til å sette opp konteeksamen i en situasjon der en ekstern hendelse berører over tusen studenter, snarere enn noen titalls. Likevel er det ubehagelig å erkjenne at mitt eget institutt tilsynelatende bryr

seg så lite om sine egne studenter og deres studieprogresjon.

Sykdom er i likhet med en brannalarm en faktor som står utenfor individets kontroll. Når konsekvensene av det er så gjennomgripende, synes jeg det er hårreisende at Institutt for psykologi ikke har bedre ordninger for å håndtere det. Forsinket studieprogresjon har ikke bare konsekvenser på det sosiale planet, det gir også store økonomiske konsekvenser. I tillegg vil en forsinkelse på et halvt år kunne bety at man kommer seg senere ut i arbeidslivet. De samlede konsekvensene er så utslagsgivende, at det etter mitt skjønn er ubegripelig at det ikke er utarbeidet bedre alternativer.

Og så er det en sørgelig ironi i det hele: Institutt for psykologi presser studenter til å avlegge eksamen, tross sykdom. Slike hendelser skaper en generell følelse av å bli motarbeidet som student. Jeg lever i hvert fall med valget mitt om å begynne på NTNU i Trondheim med bismak, og når det omsider blir psykolog av meg, er det ikke Institutt ved psykologi ved NTNU jeg sender en takk til.

Marie Hov Aanæs er redaktør i Radio Revolt, som i likhet med Under Dusken er en del av mediehuset Studentmediene i Trondheim.

BUNNPRIS

SPAR MER

GULE UKER

TILBUD
20,-

Maks
5
pkker totalt
pr. husholdning

GILDE KJØTTDEIG AV SVIN
400 g pr. pk
50.00 /KG

%
-40%

Utvalget kan variere fra butikk til butikk.

ALL FISK FRA FINDUS
Fra 240 g pr. pk

%
-40%

Utvalget kan variere fra butikk til butikk.

UTVALGTE VASKEPRODUKTER JIF OG OMO
Fra 250 ml pr. stk

2 for
50,-

FREIA SJOKOLADEPLATER
190/200 g

%
-30%

ALLE FREIA-BARER, PREMIUM, KOKESJOKOLADE OG SJOKOLADEPOSER
Fra 24 g pr. pk

TILBUD
15,-

BLÅBÆR
125 g pr. beger
120.00 /KG

TILBUD
15,-

BROKKOLI
Spania pr. stk

TILBUD
20,-

EPLER
pr. kg

plukk og miks

Den ultimate OSTEPOPTESTEN

Ostepop er kanskje den beste snacksen man finner i butikken, men hvilket merke vinner smakstesten? Les videre og bli opplyst.

TEKST: Kari Sogner Noonan

OLW Cheez Doodlez the Cheezier Snack Superbig and Cheezy

Pris: 44,90 kr for 200 gram på Coop Extra

Idet jeg åpner posen, kommer lukten av hundemat ut. Denne ostepopen har den verste lukten av dem alle. Dette er de tykkeste ostepopene hittil, og de er fine og oransje. Krønsjen er grei, men smaken er rar. Den smaker litt som blåmuggost, men ikke på en god måte. Denne hadde jeg ikke kjøpt igjen, til tross for at det er den desidert dyreste. Terningkast én.

Prima lavpris ostepop

Pris: 19,90 kr for 250 gram på Rema 1000

Først ut i testen er Prima lavpris ostepop fra Rema 1000. Spent åpner jeg ostepop-posen og en godt kjent ostepoplukt oser ut. Ostepopen inni er tynne og ganske små med en lys oransje farge. Jeg tar spent én i munnen. Konsistensen er det som treffer meg først. Den er litt som tørr og luftig papp. Den setter seg godt fast i tennene når den er tygget ferdig, som er å forvente av ostepop. Krønsjen er ganske god, men har rom for forbedring. Smaken er ikke særlig digg. Terningkast to.

Coop ostepop crispy & tasty

Pris: 19,90 kr for 250 gram på Coop Extra

Skuffelsen fra den forrige ostepopen gjør at jeg føler håp for at den neste blir bedre. Innpakningen til Coop sin ostepop er imidlertid ikke den beste. Ostepopen avbildet på fronten har en lite fristende beige-aktig farge. Jeg åpner pakken og en ekstremt mild lukt av ostepop kommer ut. Utseendet til ostepopen er søtt. De er feite og uten særlig bøy, som en lubben babytommelfinger. Fargen er bedre enn på omslaget: litt lysere oransje enn Prima ostepopen. Konsistensen er ikke særlig god. Den smelter i munnen med en gang – man trenger bare å tygge tre ganger før den er borte. Selv foretrekker jeg litt mer motstand i en ostepop. Smaken er særegen og mer krydret enn ostete. Ikke direkte dårlig, men heller ikke god. Det må bli terningkast to.

First Price ostepop

Pris: 19,90 kr for 250 gram på Meny

Lukten av denne er verre enn den forrige. Den lukter som om den har gått ut på dato. Jeg sjekker best før-dato og ser at den ikke går ut på flere måneder. Skeptisk tar jeg en ostepop i munnen. Krønsjen er å foretrekke over de forrige to ostepopene, men smaken er ikke like god. Denne smaker heller ikke særlig ostete, men mer krydret. Den gode krønsjen, samt følelsen av å ikke helt forstå om det er godt eller ikke, gjør det vanskelig å stoppe å spise den. Den blir på en måte mer god med hver håndfull. Denne må gå opp i terningkast fra de to forrige, og får dermed en tre prikker på terningen.

OLW Cheez Doodlez Original

Pris: 19,90 kr for 120 gram på Coop Extra

For meg, og sikkert for mange andre, er dette den mest nostalgiske og populære ostepopen. Lukten som treffer meg når jeg åpner den nydelige sylindriske innpakningen, er godt kjent fra før av og gjør meg fysen på å smake. Krønsjen er god, dog ikke like god som den forrige ostepopen. Smaken tilfredsstillende også. Selve ostesmaken er mild. I tillegg smaker den litt melkete og krydret. Terningkast fem.

Maarud ostepop XL

Pris: 36,90 kr for 175 gram på Joker

Lukten på denne er heller ikke særlig god, og jeg begynner å lure på om ostepop i det hele tatt skal lukte godt. Jeg trekker ut en ostepop som er betraktelig større og lengre enn de foregående ostepopene og putter den i munnen. Krønsjen er ekstremt god – nøyaktig det jeg ser etter i en ostepop. De første ostepopene jeg spiser, virker ikke til å ha så mye smak, men det forandrer seg jo flere jeg spiser. Krønsjen er tilfredsstillende og smaken er unik og god. Jeg liker at den er sterkere enn de andre ostepoppene. Denne vinner ostepoptesten med terningkast fem.

Idrett i motbakke

FOTO: Per-Einar Johannessen

Det er over 1,5 millioner idrettsutøvere, trenere og ledere i Norge. Av disse bedriver titusener paraidrett.

TEKST: Kristoffer Ramsøy Fredriksen

SENTER: Per-Einar Johannessen håper at flere tar seg turen til paraidrettsenteret.
FOTO: Norges idrettsforbund.

FOTO: Pia Arntsen.

Blant Haaland, Ruud og Hovland faller søkelyset ofte litt til side for denne grenen av toppidretten. Det er noen som skinner klarere, som paralympisk mester Birgit Skarstein, men det er en generell mangel av representasjon på stjernehimmelen.

Sport er ikke bare for de i verdenseliten. Av de vel 1,5 millionene utøverne i Norge er ikke alle helt i toppen, selv om omverden kanskje føler det slik når ni av de topp ti på skisprinten i Val di Fiemme bærer norsk flagg. Det er i bredden vi finner de aller fleste, og det er her de fleste finner sin glede i idretten.

Det er også her paraidretten vil finne sin neste Skarstein, sin neste stjerne. Leder Per-Einar Johannessen av det nylig åpnete paraidrettsenteret i Trondheim forteller om en nød til å nå ut til potensielle rekrutter.

– En betydelig rekrutteringsøkning vil kunne styrke eksisterende paraidrettstilbud som er skjøre og står i

fare for å bli lagt ned på grunn av for få deltakere, samt kunne bidra til at nye tilbud blir etablert, og at flere individuelle idretter får parautøvere, forteller Johannessen.

Han forteller videre at det per i dag er 900 utøvere i forskjellige trønderske idrettslag, fordelt over et titalls idretter. Dette er ikke noe problem i individuelle idretter, men der en må stille med lag, står hele idrettstilbud i fare fra å forsvinne om det ikke blir rekruttert.

Nytt paraidrettsenter skal fjerne terskelen

Under NM i ergometerroing stilte Skarstein i para åpen klasse, hvor hun ble slått av Ranghild Myklatun Jacobsen. Tapet til tross var det mye Skarstein gledet seg over.

– Å se så mange til start er kjempegøy, så man føler skikkelig på konkurransen, sier hun når hun blir spurt om hvordan heatet gikk.

Jacobsen nevner også gleden av publikumsengasjementet under arrangementet, hvor hun vant med nesten 70 meter på verdensmesteren. Hun ytrer dog et ønske om enda flere deltagere og enda mer oppmerksomhet.

– Nå håper vi stadig på enda mer oppmerksomhet rundt paraidretten i fremtiden, sier Jacobsen.

Dette er nettopp det Johannessen håper det nye paraidrettsenteret skal kunne gjøre: både skape oppmerksomhet og øke rekrutteringen.

– Senteret vil gi mulighet til å prøve ut og bli med på nye idretter. Vi skal senke terskelen for å sørge for at så mange som mulig skal føle seg komfortable med å komme for å teste ut noe nytt, sier Johannessen.

Han forklarer videre at senteret også skal hjelpe til med å øke kompetanse blant idrettslag og skoler.

– Kompetanseheving i skoleverket og blant trenere vil øke sjansene betydelig

for at flere med en funksjonsnedsettelse blir regelmessig fysisk aktive i et idrettslag, forteller Johannessen.

Her har de innledet et samarbeid med NTNU hvor de bedriver opplæring av studenter spesielt med tanke på å bedre tilbudet for mennesker med nedsatt funksjonsevne i kroppsøvingstimene.

– Vi har et samarbeid med universitetet, både her og i Tromsø, hvor vi tilbyr opplæring og kurs til lektorstudenter i kroppsøving. Det er noe vi har hatt gode erfaringer med.

For lite kroppsmangfold

Zoran Lee Pecic er professor på Institutt for tverrfaglige kulturstudier og emneansvarlig for faget Kjønn, diskriminering og mangfold i idrettens verden. Han forteller om hvorfor nettopp kompetanse innenfor dette området er så viktig.

– Utfordringen er at det finnes ulike oppfatninger om av hva en normativ menneskekropp er, hva den kan prestere og hva den burde prestere. Det har seg sånn at de kroppene vi ser til

daglig blir normative. Dermed er det andre kroppene som per definisjon blir ekskluderte, sier han.

En normativ kropp i denne sammenhengen er da en kropp vi ser som bedriver idrett og dermed skaper en oppfattelse av at det er kun slik en idrettskropp skal se ut.

– Man kan se på det historisk og se at det er noen normalbestemte kroppene, typiske atletiske og mannlige, som utfyller en bestemt form for ideal, sier Pecic.

Hvilke idretter som får støtte og tjener godt, avgjør også hva vi ser på som såkalte normative kroppene, forklarer Pecic, og trekker frem et veldig tydelig eksempel på at det ikke bare er paraidretten som har problemer med forskjellsbehandling.

– Vi ser i fotballen at det er den mannlige fotballen som blir presentert, representert, støttet og finansiert, mens kvinnefotballen kjenner på store utfordringer med bare å få oppmerksomhet.

Selskapet Deloitte publiserte nylig en liste hvor det ble avslørt at den rikeste

fotballklubben for kvinner tjente omtrent like mye som en gjennomsnittlig eliteserielubb.

Vinner verdenscuprenn – får mummikopp

Der hvor det i enkeltrenn for funksjonsfriske blir premiært opptil 100 000 kr, så er saken en ganske annen i paraidretten. Vilde Nilsen vant et verdenscuprenn i sittende langrenn hvor hun ble premiært med en mummikopp. Jesper Saltvik fikk en ost for sin seier i para-alpint. Slike premier gjør det vanskelig å satse, noe Johannessen er klar over.

På paraidrettsenteret skal det være gratis å prøve ut idretter, både ute og inne, for å senke terskelen for oppstart. Å fjerne oppstartskostnaden hjelper, men ifølge Pecic må vi gjøre enda mer for å hjelpe dem som bedriver paraidrett.

– Det jeg tror vi må gjøre, er å bli mer oppmerksomme på den ekskluderingen og tenke på at menneskekroppen finnes i forskjellige former. Måten vi må gjøre

det på, er representasjon, kroppene som utfordrer de idealene. Ved å vise dem frem og støtte dem så kan vi få en annen oppfattelse av hva en idrettskropp er, sier han.

Representasjon må forekomme via synliggjøring, forklarer Pecic. Da det ikke er noe iboende grunn for at ikke hvem som helst skal kunne bli en toppidrettsutøver, handler det for det meste om et perspektiv på normalitet som er kulturelt betinget.

– Hvem som støttes og trenes opp, blir påvirket av hvordan kroppene presenterer. Derfor har vi et problem med å ekskludere noen bestemte kroppene. Synliggjøring av paraidrett utfordrer den binære oppdelingen mellom «normalitet» og «avvik» og skaper oppmerksomhet på hvilke måter vi blir påvirket av våre kulturelle idealer om normalitet, sier Pecic.

Det er bare å prøve seg

Tilbake i Dragvollhallen under NM i innendørsroing var det tydelig hva slik synliggjøring kan oppnå. Her deltok alle på samme dag, uansett kjønn, alder

og funksjonsevne. Skarstein berømmer dette.

– NM er for alle, så det er en utrolig fin måte å få mye forskjellige folk sammen på, sier hun.

Og skulle det friste å delta, kommer hun like gjerne også med et råd.

– Det står romaskiner i alle gymmer i hele landet, hvem som helst kan sette seg ned ved en og trene, for så å møte opp her, så får du være med. Idretten er for alle dem som vil være en del av den, anmoder hun.

Det å ha samlet mesterskap slik som dette oppfyller ett av rådene Pecic kom med om hva som kan hjelpe rekruttering og inkludering i paraidretten:

– Representasjon er ett av flere viktige elementer for å få med flere. Å være sammen med andre kroppene, og da tenker jeg ikke bare på dens fysiske form, men også dens identitet. De trenger å bli representert i mediene for å vise at forskjellige kroppene også kan prestere på meget høyt nivå, sier han.

Skal forskjellige kroppene kunne møtes i lignende mesterskap i fremtiden, må også rekrutteringens positive

trend fortsette. Johannessen legger noe av skylden på en lang pandemi.

– Pandemien har slått negativt ut på rekrutteringen, mange har sittet på gjerdet. De var kanskje i aktivitet før koronaen kom, men har ikke tatt det opp igjen eller de har funnet andre interesser. Heldigvis ser vi nå at det sakte, men sikkert øker igjen.

Skulle det dermed være noen som sitter litt på gjerdet og kjenner at dette er noe de kunne tenke seg å være med på, så har Johannessen også en klar oppfordring:

– Hvis du har lyst til å teste ut idretter, så er terskelen uhyre lav. På parasenteret som holder til på Ranheim, så kan du booke tid helt gratis for utprøving av én eller flere idretter. Her kan man teste ut, uten noe som helst press. Ha lave skuldre og bare kose seg. **UD**

Tips: Om en sitter i villrede for hvilken sport å prøve seg på, så stilte Norge nylig uten deltagere i verdenscupen for sittende skiskyting.

FOTO: Pia Arntsen.

NORMATIV: Zoran Lee Pecic forklarer at representasjon er nødvendig for inkludering. FOTO: NTNU.

INKLUDERING: Det viktigste er å sørge for at alle kan få ta del i idretten. FOTO: Per-Einar Johannessen.

MØTEPLASS: Idretten kan være en sosial arena. FOTO: Per-Einar Johannessen

Når de velsmurte kakser skal ha mer gryn på mølla, er det bonden det går ut over. Når Viaplay har sølt bort budsjettet på lønninger til fotballeksperter og heltidshotellgjester i England, så er det den som bare vil se en ball trille som må betale.

749 kroner i måneden. Du skal få mye gullglitter og trompetblås i bakgrunnen for å rettferdiggjøre et slikt åpenlyst ran. Helt seriøst, det er useriøst. Når de i tillegg lirer av seg unnskyldningen om at prisen stiger ellers i samfunnet, kan de ta seg en bolle med 6,5 prosent prisvekst. For vet du hva? Det er fortsatt ti prosent mindre enn det Viaplay øker prisen med.

Her er hva du får om du vil se Haaland mot Ødegaard: populære filmer og serier for barn. Hvorfor? Det er fotball vi vil se, ikke *Paw Patrol*. De har også nyhetskanaler, altså BBC, CNN og lignende, om du bryr deg om poteter i Somerset. Wow, de slenger til og med inn litt serier også. Tusen takk, Viaplay.

Så kommer sport, selvsagt ikke Premier League inkludert. Denne sulamitten trenger du bare å gi 399 kroner for, men så er det også mye her som ikke har noe med det en betaler for. Prisdifferansen på 350 kroner høres faktisk ut som en mer vettug pris for et

produkt som det er forståelse for at har blitt ganske dyrt å skaffe seg rettighetene til. Men inntil de hiver alt søppelet de prakker på overbetalende abonnenter, så kan Viaplay få et rødt kort som kan beskues til den runge pris av 749 kroner måneden. Så skal de samtidig få lov å se *Drømmehagen* og da selvsagt.

RØDT KORT OG GULLBALL

Noriaki Kasai har bikket 50 år og rakk så vidt over 100 meter i hoppbakken i Sapporo, men nå er han tilbake i sirkuset. To år holdt pensjonisttilværelsen for den evigunge japaneren. Ja, det var på nest øverste nivå, og han kom seg ikke til topp 30, men forhåpentligvis er det fordi han er rusten etter pausen sin.

Kanskje var dette det siste vi så av ham: et siste renn på hjemmebane for gode, gamle dagers skyld. Likevel: Av én eller annen grunn virker ikke dette sannsynlig. Hoppverdenen er bare så mye mindre når Kasai ikke er i den.

Vinter-OL 2026 er nok en smule langt frem i tid, men VM i skiflyvning i Vikersund finner sted den 10.–13. mars. Kasai fløy 241,5 meter i Vikersund så sent som i 2017, så kanskje er det mulig å se ham virkelig fly én siste gang. Uansett så er Noriaki Kasai en legende som velfortjent tildeles gullballen. Bare et glimt av den gule hjelmen på toppen av overrennet skaper en enorm jubel, hvor enn han er.

TEKST: Kristoffer Ramsøy Fredriksen
ILLUSTRASJON: Victoria Lillejord Stenshagen

Matspalte:

RISOTTO MED SOPP OG SPINAT

Lyst å imponere på kjøkkenet uten å blakke deg fullstendig? Prøv deg på denne stødige retten som fungerer like godt til deit som komfortmat en sliten søndagskveld.

TEKST: Sara Elisabeth Aasen | FOTO: Sara Elisabeth Aasen og Pia Arntsen

Risotto kan lages på uendelig mange måter og du kan bruke det meste du har i grønnsaksskuffen. Huskeregel for tilberedning av risotto er én del ris og tre deler væske. Utover dette kan retten formes etter smak og behag. Denne varianten er laget basert på grønnsaksrester i kjøleskapet og gir en stor porsjon.

Ingredienser:

- 1 fedd hvitløk
- 1 chili (kan sløyfes)
- 1 stor/2 små sjalottløk
- 3–5 aromasopp (evt. sjampinjong eller annen sopp)
- Smør
- 1 dl risotto-ris (rundkornet ris)
- 3 dl vann med grønnsaksbuljong/-kraft (evt. 0,5 dl hvitvin og 2,5 dl vann med buljong/kraft)
- Spinat (frossen eller fersk)
- Salt og pepper
- Revet parmesan (kan sløyfes)

Forslag til garnityr:

- Granateple/eple/pære
- Stekte aspargesbønner
- Knuste valnøtter
- Sprøstekte baconbiter

Framgangsmåte:

1. Start med å finhakke hvitløk og chili, samt kutte løk og sopp i skiver.
2. Varm opp en dyp stekepanne og stek soppen i pannen til den er tørr og skrumper seg sammen. Tilsett smør og chili og stek til soppen er gylden. Sett dette til side.
3. Stek hvitløk og sjalottløk i litt olje til løken er gylden.
4. Tilsett den tørre risen i pannen med løk og hvitløk og stek i et par minutter til risen blir gylden, men ikke brun.
5. Når risen er gyllen begynner du å tilsette væske. Hell litt av buljongvannet i pannen så det dekker risen. La dette koke inn, og når det meste av vannet er absorbert, tilsetter du på nytt væske. Gjør dette til du har tilsatt all væsken og rør forsiktig underveis.
6. Bland den stekte soppen og spinaten i risottoen, trekk pannen av varmen og rør cirka én spiseskje smør. Krydre etter smak.
7. Rør inn parmesan til slutt.
8. Server risottoen med garnityr som bidrar til å balansere smakene: noe friskt som knaser. Her ble det brukt eplebiter og knuste valnøtter.

Tips: Risotto kan serveres som en rett i seg selv eller som tilbehør. Ønsker du kjøtt i retten, anbefales det å tilsette biter med sterk chorizo som du steker med løken og lar koke sammen med risottoen.

Personopplysninger på frifot

Det er enkelt å glemme hvor mange digitale fotavtrykk vi etterlater oss. Kan vi stole blindt på at de som er satt til å forvalte avtrykkene våre, ikke lider samme skjebne som Toten kommune og en sjekke-app for homofile?

TEKST: Jonas Høydal og Mari Kaslegard | FOTO: Jonatan Norbye | ILLUSTRASJON: Eiril Solveig Ugulen

Personvern er et ord som stadig dukker opp i retten, i debatter og på de fleste mobiler hver dag. For mange er det nok likevel et litt svevende begrep som man ikke helt vet hvordan man skal forholde seg til. På NTNU Dragvoll kan det virke som om flere studenter har et ganske lite bevisst forhold til personvernet sitt.

–Jeg har ikke noe problem med å trykke «ja» når informasjonskapsler ber meg samtykke, sier dragvollstudent Isak Kvandal, mens de andre studentene rundt bordet nikker.

Marte Madslie Bakken understreker at hun som oftest velger et «kun nødvendige informasjonskapsler»-alternativ når det er tilgjengelig, men at det blir slitsomt å skulle være bevisst hele tiden.

Når man registrer seg som student hos NTNU, gir man universitetet tilgang til en viss mengde informasjon om seg.

Student Erlend Wikstrøm mener det er lite sannsynlig at NTNU misbruker studenters personopplysninger. Han og student Sander Stubban stoler på at

NTNU behandler dataene deres på en god måte og har ikke selv gått inn og sjekket GDPR-retningslinjene til NTNU.

– Jeg er mer kritisk til Inspera, Blackbord og de andre plattformene vi bruker hvor det ligger informasjon som kanskje NTNU ikke har full kontroll over, legger Stubban til.

Trygg roaming på Eduroam

Stian Husemoen er seksjonssjef for digital sikkerhet ved NTNU. Han forteller at det verken er teknisk eller praktisk mulig for NTNU å overvåke eller lagre ansattes eller studenters søkehistorikk. Både fordi Eduroam er et lukket kryptert nettverk og fordi trafikken mellom de fleste nettsider og datamaskiner uansett krypteres som standard gjennom HTTPS-protokollen.

– NTNU oppgir på egne nettsider at universitetet som offentlig organ er underlagt arkivplikt, og at en rekke opplysninger derfor kan begrenses eller slettes. Hvilke opplysninger gjelder dette for?

→

SAMTYKKE: Dragvollstudent Isak Kvandal sier han ikke har noe problem med å trykke «ja» når informasjonskapsler ber han samtykke.

NØDVENDIGHET: Marte Madslie Bakken understreker at hun som oftest velger et «kun nødvendige informasjonskapsler» -alternativ når det er tilgjengelig.

TILLIT: Erlend Wikstrøm mener det er lite sannsynlig at NTNU misbruker studenters personopplysninger.

ANDRE PLATTFORMER: – Jeg er mer kritisk til Inspera, Blackbord og de andre plattformene vi bruker hvor det ligger informasjon som kanskje NTNU ikke har full kontroll over, sier Sander Stubban.

HALVERT: Seksjonsleder for digital sikkerhet ved NTNU, Sitan Husemoen, sier at innføringen av tofaktor-autentisering har gitt langt færre sikkerhetshendelser. FOTO: Privat

– I det store og hele gjelder det personopplysninger rundt ansettelsesforhold, lønn og godtgjørelser for ansatte. I tillegg gjelder det opplysninger rundt studieløp og vitnemål for studenter, samt informasjon som er del av en saksbehandlinger, sier han.

På spørsmål om han oppfatter ansatte og studenters personopplysninger som særlig ettertraktede angrepsmål, svarer han at dette varierer med aktørene og typen dataangrep.

– Noen trusselaktører er ute etter å lure til seg kredittkort og bankinformasjon, mens andre er mest opptatt av selve brukerkontoen for å få tilgang til NTNUs nettverk for videre angrep, sier han.

Lekket på det mørke nettet

Husemoen understreker at beskyttelse av personopplysninger er et stort fokus for NTNU.

– Noen ransomware-grupper har tidligere brukt lekkning av person-

opplysninger som en del av utpressingsfasen. Det ble blant annet gjort i dataangrepet på Østre Toten.

Det aktuelle dataangrepet som skjedde januar 2021, er det mest omfattende som hittil har blitt rettet mot en norsk kommune. Kommunen valgte å ikke gi etter for løsepengeviruset, men led likevel tap på 35 millioner kroner i arbeidstimer og tapt datautstyr.

Som om ikke det var nok, ble kommunen idømt en bot på 4 millioner kroner av Datatilsynet, som mente at det ikke var blitt gjort en god nok jobb med å ta vare på personopplysningene som ble lekket.

Kun to måneder senere ble nemlig deler av den innsamlede dataen, en såkalt «database dump», sluppet på det mørke nettet. Ifølge konsultentselskapet KPMG, som ble hyret inn til å gjennomgå dataene, var det blant annet personopplysninger fra kommunens voksenopplæring som hadde blitt delt.

KAN STRAFFE SEG: Janne Dahl i Datatilsynet forteller at 2022 var et rekordår, med bøter på totalt 97,5 millioner kroner til offentlige og private virksomheter. FOTO: Privat

65 millioner i bot til deiting-app

– Slike saker illustrerer hvor sårbart et digitalt samfunn er og hvor store skadevirkninger et cyberangrep kan få, sier Janne Dahl fra Datatilsynet. Hun forteller at antallet avviksmeldinger for brudd på personvernforordningen, som populært går under forkortningen GDPR; «General Data Protection Regulation», har økt til omtrent 600 i året.

Dahl forteller at de vanligste avvikene som blir meldt inn, stort sett dreier seg om ulovlig utlevering av personopplysninger via mobilapper, overvåkning på arbeidsplassen og ulovlig innhenting av kredittopplysninger.

Siden personvernforordningen ble innført i EU og EØS i 2018, har tilsynet hatt mandat til å legge bøter til virksomheter som ikke overholder ordningen. Det kan straffe seg å ikke bry seg om GDPR; tilsynet har mandat til å gi bøter på opp mot 200 millioner.

De aller dyreste bøtene forbeholdes som regel store virksomheter med et slepphendt forhold til GDPR. Det fikk blant annet sjekke-appen Grindr erfare, da de i 2021 ble idømt en bot på 65 millioner. Begrunnelsen var at appen hadde utlevert personopplysninger til tredjeparter for adferdsbasert markedsføring.

Det offentlige er gjennomdigitalisert

– Digitalisering er et viktig gode, men gir også utfordringer når store strømmer av data sammenstilles i ulike systemer, sier Dahl

Hun mener at offentlige virksomheter er nødt til å passe godt på sikkerheten og ha kontroll på den mengden med data som forvaltes. Hun trekker spesielt frem skolen som en arena med digitale voksesmerter.

– Store kommersielle teknologi-plattformer, ulike teknologiske verktøy og digitale løsninger som kanskje ikke har blitt testet godt nok, brukes i skolen. Vi mener at Norge ikke har god nok kontroll over hva som faktisk skjer med persondataene til elever over hele landet, samtidig som det rulles ut digitale helseplattformer og systemer som behandler gigantiske mengder med persondata om borgere i hele landet.

– Formålet er godt, men det er viktig å passe på at det bygges inn personvernvennlig teknologi i løsningene, og sørge for en forsvarlig forvaltning med gode tekniske og organisatoriske rutiner, sier hun.

Tofaktor-triumf

Gullik Gundersen er underdirektør i Nasjonalt cybersikkerhetssenter. Han forteller at senteret de siste årene har observert en økning i ond-sinnet aktivitet rettet mot norske virksomheter, men at angrepsbildet har endret seg noe.

– I første halvdel av 2022 registrerte vi en økning i antallet forsøk på kompromitteringer, men antallet faktiske kompromitteringer var lavere enn for samme periode for 2021.

Gundersen ønsker ikke å spekulere i hva som kan være årsakene, men understreker at grunnene til

endringene i observert aktivitet kan være sammensatte.

– Det er viktig å huske at fravær av bevis ikke er bevis på fravær, sier han.

Husemoen forteller at antallet sikkerhetshendelser halverte mellom 2021 og 2022. Fra å håndtere omtrent 1500 i året, falt disse med hele 52 prosent.

– Det er i hovedsak innføring av tofaktorautentisering som er årsak til dette. De fleste hendelsene er ikke av alvorlig karakter og håndteres av Seksjon for digital sikkerhet uten videre konsekvens for NTNU.

Forskningsvirksomheter spesielt utsatt

Statistikk fra Nasjonal sikkerhetsmyndighet viser at særlig forskning- og utviklingsbedrifter, teknologibedrifter og offentlige forvaltningsorganer er utsatte for ulike typer cyberangrep.

– Det samsvarer med utviklingen vi har sett de siste årene og understreker viktigheten av at virksomheter i disse sektorene er særlig årvåkne. Det gjelder både universiteter og forskningsinstitusjoner, sier Gundersen.

– Hva oppfatter dere som de vanligste angrepsformene for angripere som setter seg utdanningsinstitusjoner som mål?

– Flere aktører har nå et bredt spekter av angrepsmetoder, fra enkle til svært avanserte. Flere virksomheter rammes av digital utpressing gjennom løsepengevirus. I tillegg benyttes også tjenestenektangrep som et ledd i en påvirkningsoperasjon, eller rett og slett som hærverk, sier han.

Han legger til at statlige aktører gjerne har en mer langsiktig og langsom tilnærming til dataangrep og på den måten skiller seg fra mer opportunistiske datasnoker som gjerne er mer økonomiske motiverte.

– De utnytter kombinasjoner av virkemidler som cyberoperasjoner, påvirkningsoperasjoner, posisjonering i forskningssamarbeid og oppkjøp og investeringer. Det er det viktig at virksomheter som universiteter og forskningsinstitusjoner er bevisste på, avslutter han. **UD**

Meditasjon og krystallklar ro

Semesteret kan by på en overveldende mengde pensumlitteratur og arbeidskrav. Mindfulness og krystaller kan være løsningen.

TEKST: Tuva Martine Ambjørseiet | FOTO: Torstein Olav Eriksen | ILLUSTRASJON: Victoria Lillejord Stenshagen

ILLUSTRASJON: Katja Carmina Sandvik Seifert og Victoria Lillejord Stenshagen

Naboens musikk høres i det fjerne, pusten er ikke i takt med stemmen på lydopptaket og tanker om fredagens innlevering kommer snikende. Kjenner du deg igjen i dette, har kanskje ikke meditasjon funket for deg. Det ser likevel ut til å være grunn til å prøve en siste gang.

Rådgiver Marit Rønning Lund ved Sit råd og mindfulnessinstruktør Lill Kristin Kjelbotn er henholdsvis kursansvarlig og kursleder ved Sits mindfulnesskurs. De tror studenter kan ha godt av mindfulness.

– Evnen til å være bevisst tilstede i livet er noe vi alle er født med, men som kanskje blir nedprioritert eller glemt i vårt hektiske samfunn, sier de.

De forklarer videre at i tradisjoner hvor man søker en dypere innsikt, vil mindfulness være sentralt, uten at man nødvendigvis bruker denne benevnelsen.

– Vi finner sannsynligvis mindfulness i alle religioner og livssyn, for det handler i bunn og grunn om et universelt fenomen, forteller de.

Likevel er mindfulness mest kjent for å ha røtter i Buddhismen.

– Mannen som gjorde mindfulness kjent i vesten, var medisinstudenten John Kabat Zinn, som studerte og praktiserte buddhistisk religion, meditasjon og yoga på 70-tallet.

Lund og Kjelbotn forteller at han laget et «vestlig tilpasset» og forskningsbasert mindfulnessprogram, som etter hvert ble verdenskjent. På Sits kurs lærer man samme øvelser som i dette mindfulnessprogrammet.

Meditativ kraft

Gunvor Marie Dyrdal er førsteamanuensis i mindfulness og positiv psykologi ved NTNU på Gjøvik. Hun tror mindfulness er noe alle kan dra fordel av.

– Særlig når man befinner seg i høyprestasjonssituasjoner, noe studenter for eksempel gjør i eksamensperioden, sier hun.

Dyrdal forteller videre at mindfulness er en praksis som handler om å være til stede i den situasjonen man befinner seg. I tillegg til å gjøre oss mindre reaktive til det som skjer.

– Det gir oss trening i å kjenne på følelsene våre, men uten å reagere med ryggmargrefleksen, sier hun.

Dette får man trening i på Sits mindfulnesskurs, som arrangeres fire ganger i semesteret.

– På kurset får studentene en trinnvis innføring i hva mindfulness er gjennom praktiske øvelser kombinert med teori og refleksjoner, sier Lund og Kjelbotn.

De forklarer videre at kurset har stort fokus på at man ikke skal prestere, men utforske og øve seg på å være med seg selv – og i seg selv, i stillhet.

– Mindfulness handler om å møte og akseptere livet slik det er, uten å endre noe som helst. Dette fører paradoksalt nok til endring, forklarer de.

Styrkeøkt for hjernen

Lund og Kjelbotn forteller at man vet en del om hva som skjer i kroppen og i hjernen når man praktiserer mindfulnessmeditasjon.

– Det kan bidra til stressreduksjon som igjen kan føre med seg en rekke andre positive endringer. Blant annet

EN LUR VERKTØYKASSE: Marit Rønning Lund forteller at Sits kurs gir de nødvendige verktøyene for å kunne fortsette med mindfulness. FOTO: Marit Rønning Lund

MEDFØDT EVNE: Lill Kristin Kjelbotn tror vi glemmer å være tilstede i våre hektiske liv. FOTO: Marit Rønning Lund

EKSAMENSRO: Gunvor Marie Dyrdal tror mindfulness kan hjelpe studenter i eksamensperioden. FOTO: NTNU

ved å redusere angst, depresjon og søvnproblemer.

Dyrdal forklarer i tråd med dette at hjernen er plastisk.

– Dette betyr at hjernen er lydig. Hjernen blir god på det vi fokuserer på, forklarer hun.

Ved å fokusere på bestemte oppgaver forsterker vi de hjernebanene som er i bruk. Trener vi eksempelvis på takknemlighet, vil vi aktivere delene av hjernen som er knyttet til dette. På samme måte vil også høy grad av stress gjøre hjernen flinkere til å stresse.

– Å trene hjernen er som styrketrening. Det betyr også at man lett kan falle tilbake hvis man stopper, sier Dyrdal.

Dyrdal forklarer videre at be- kymringer for fortid og fremtid kan føre til psykisk dårlig helse.

– Evnen vår til å gi slipp på ting vi ikke får gjort noe med, har mye å si for velværet vårt, legger hun til.

Dyrdal er også emneansvarlig på emnet Introduksjon til mindfulness ved NTNU Gjøvik. Hun forteller at

studentene raskt opplever effekt av mindfulness.

– Noen innsikter tar likevel lengre tid å tilegne seg, men når emnet nærmer seg slutten, begynner de å skjønne det bedre, forklarer hun.

Lund og Kjelbotn ønsker også at studentene på deres kurs skal sitte igjen med en lærdom.

– I ettertid vil de alltid ha de nød- vendige verktøyene tilgjengelig hvis de ønsker å fortsette med meditasjon, forteller de.

Måneseremoni og krystaller mot stress

Maya Soyer Tangen driver det holistiske velværesenteret Soulbody på Møllenberg. Hun forteller at mange studenter er inno- m butikken for å senke stressnivået. Her holder de blant annet månesermoni, hvor meditasjon er én av aktivitetene.

– Holistisk helse handler om menneskets helhet. Ikke bare fysisk helse, men også hvordan tanker og følelser påvirker kroppen, forteller hun.

Videre er krystaller et av produktene Tangen trekker frem som populært for å redusere stress. Hun forklarer at man for eksempel kan meditere med en sten i hånden eller ha en i vesken for å bringe inn god energi.

– Hver krystall har sin egenskap: Noen gir beskyttelse og ro, andre kan brukes til manifestering. Særlig ametyst er kjent for å støtte deg i å gi slipp på stress, påstår Tangen.

Manifestering handler om hvordan positive tanker og følelser brukes til å gi deg det livet du vil ha.

Avviser krystallens kraft

Førsteamanuensis Kurt Aasly ved Institutt for geovitenskap og petroleum forklarer derimot at en krystall er et fast stoff bygd opp av atomer satt sammen i en rolig ordning. Han stiller seg kritisk til at et slikt objekt har noen helsemessig verdi.

– Det er mye overtro knyttet til krystaller og at de besitter unike energier som kan utnyttes av mennesker.

Det finnes nok dessverre ingen vitenskapelige bevis for dette, sier Aasly.

Tangen sier hun er klar over at ikke alle tror på krystallenes kraft.

– Mange kjøper likevel krystaller i håp om en placebo-effekt eller kanskje som en påminnelse om å roe ned i hverdagen, sier hun.

Aasly tror noen mennesker har et behov for å ha troen på noe som er større enn dem selv, som i religion. Krystaller kan antakelig ha samme virkning på enkelte.

– Med en overbevisning om at krystaller gir en effekt på helse og velvære, kan det hende at det å bære eller bruke slike krystaller uansett vil gi en liten helsemessig fordel eller følelse av dette, sier han. **UD**

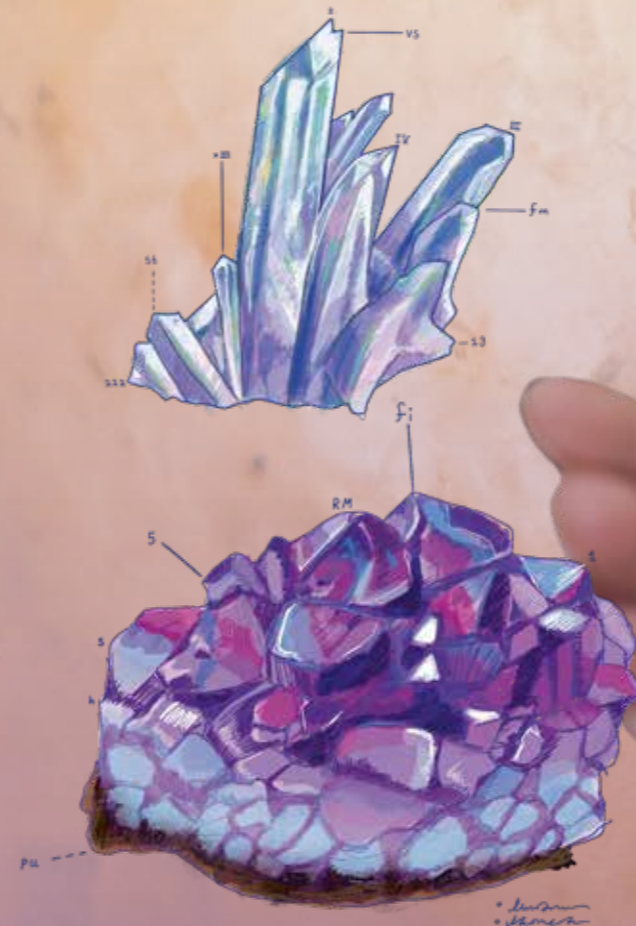
ILLUSTRASJON: Katja Carmina Sandvik Seifert og Victoria Lillejord Stenshagen

RO MED KRYSTALLER: Maya Soyer Tangen forteller at mange mediterer med krystaller for å roe ned.

IKKE VITENSKAPELIG BEVIS: Kurt Aasly forteller at det ikke er vitenskapelig bevis for krystallenes magiske kraft. FOTO: NTNU

PLACEBO: Aasly hevder at noen mennesker har behov for å tro på noe større enn dem selv.

Beretninger fra baren

Hver helg fylles Samfundet opp med tørste studenter, men vi tenker sjelden over hvem som tapper glasset.

TEKST: Åsne Omland | FOTO: Oskar Hadders

Jeg har tatt turen til Samfundet, mer spesifikt Edgar og Lyche, for å dykke ned i livene til noen av dem som hver uke skjenker oss fulle. Folk flest sitter foran bardisken, men i dag skal vi få historiene til dem som står bak.

Kvelden begynner på samlingspunktet for alt fra kviss til konserter; Edgar er stedet kollokviegruppene slår seg ned for lese i en avslappet atmosfære eller lokalet slitne festløver flykter til for å slippe unna overfylte dansegulv.

– Mange tror at dette er en navnelapp og spør om det er jeg som er Edgar, sier biologistudent Maria Lauvsnes og peker på Edgar-logoen på t-skjorten sin.

Hun har de siste to årene tilbrakt kveldene i barene her på Samfundet og ler når hun blir spurt om de har noen bartendertriks på Edgar.

– Vi har ikke så mye annet enn øl her på Edgar på fulle kvelder, men man blir veldig god på å tappe. Herregud, så fort det går, forteller Lauvsnes.

Baris i baren

Lauvsnes forteller at det er aller best å stå i baren om kvelden. Om natten slutter tiden å eksistere.

– Det er veldig fint å jobbe sent, for på kveldene går tiden veldig fort; dagene bare fyker unna.

For det meste trives hun best når det er akkurat litt for travelt.

– Det er veldig fint når det er et stressende skift. Da bindes gruppa bak baren sammen. Det er et godt samhold på vakt, spesielt hvis det er stor pågang, sier hun og smiler.

Det er nettopp samholdet som er det aller beste med å være bartender.

– Det er alltid noe som skjer! Vi har bingo når det er temafester, og når det er karneval, krysser vi av for om noen har kledd seg ut som Mario, Marge Simpson og lignende.

Det er riktignok ikke alltid slik at folk kler seg ut – eller bruker klær i det hele tatt. Det er ingen tvil om at Lauvsnes har opplevd litt av hvert.

En menneskekjenner

Lauvsnes forteller at hun foretrekker å stå bak bardisken. Hun mener man lærer mye om seg selv og andre der. For henne er det blant annet essensielt å være en god menneskekjenner som bartender.

– Det handler for eksempel om å kunne se hvem som er for fulle. Man

blir god på å se hvem som ikke skal serveres, men man må passe på; det er noen som er veldig gode på å skjule at de egentlig er skikkelig drita.

Erfaringene fra å stå i baren er noe Lauvsnes også tar med seg når hun selv drar ut på byen.

– Jeg oppfører meg nok bedre etter at jeg fikk jobb i bar, siden jeg vet hvor slitsomt det er med folk som maser.

Kø er noe hun har fått en spesiell respekt for.

– Folk skjønner jo ikke hva en kø er. De tror det bare er en klump med mennesker. Mange liker å stå ved sidekanten av baren og rope «Hei, kan jeg få en øl?», uten å anerkjenne køen som står rett ved siden av.

Lychelig

Videre fra Edgar går turen ned trappen til Lyche: stedet man drar for å slukke tørsten og tilfredsstillte appetitten.

På Lyche befinner bartender og psykologistudent Henrik Saxevik seg. Han følte at han ikke hadde utnyttet alt Trondheim hadde å by på da korona kom, og siden høsten 2020 har han

BAK: Lauvsnes trives best bak bardisken

VETERAN: Saxevik er blant de få som kan by på litt triksing bak disken

derfor vært bartender på Samfundet. Nå regner han seg selv som en av veteranene på huset.

I likhet med Lauvsnes kan heller ikke Saxevik skryte på seg noen spesielle bartenderferdigheter.

– På en god dag kan jeg trikse litt med shakeren. Å tappe to øl på én gang kan se kult ut, men jeg vet ikke om det er et triks.

Han mener stemningen på Lyche er unik, og ikke bare fordi han selv tilbringer mange kvelder der.

– Stemningen er avslappet. På Klubben blir det fort fistbumps og høy musikk. På Lyche er det lagt opp til å ta seg en prat med en drink og en matbit.

Som bartender får Saxevik mulighet til å observere folk uten de hverdagslige hindringene og filtrene.

– Når klokken biker tolv på en lørdag kveld, er ikke folk lenger like

sjenerte. Det har vært en del åpenlyse kosetunder, kan man si. Det er som regel veldig gøy, sier han og ler.

Bak bardisken det skjer

Det aller beste som skjer i baren, foregår ifølge Saxevik bak bardisken. Det er her man kveld etter kveld holder på og styrer, noe som skaper et sterkt samhold.

– På studiet henger man gjerne med én type mennesker. De man studerer med, har ofte samme tanker om hvordan verden fungerer. Her på Samfundet er det et langt større mangfold og det gjør at man lærer å kjenne mange med ulik bakgrunn, forklarer han.

Om det å være en bartender gjør ham til en bedre menneskekjenner, er han usikker på. Men etter et par års erfaring har han i hvert fall opparbeidet seg en magefølelse når det kommer til

hva folk kommer til å bestille. Saxevik forteller at det finnes noen stereotypier, og at de oftere enn ikke stemmer.

– Hvis det kommer en skikkelig muskuløs kar, regner jeg med at han ikke skal ha en rosa drink. De eldre ønsker seg ofte en god vin. Det er mange, særlig unge mannlige studenter, som bestiller vodka redbull, forteller han.

For Saxevik er det åpenbart at det er menneskene som kommer på besøk som gjør baren til det den er. Gjestene kan være både det verste og det beste.

– Det finnes gjester som ikke behandler oss som jobber her så bra. Fra tid til annen blir noen skjelt ut fordi vi serverer feil matrett eller lignende.

Han understreker at dette heldigvis er en sjelden affære.

– Det er gøy å servere studenter. De er som regel veldig hyggelige.

Nattens helter

På Lyche slår jeg også av en prat med de hakkete mer uerfarne bartenderne Sidsel Fredlund Bjander og Mille Eriksen. De er heller ikke i tvil om at det å være bartender først og fremst er et sosialt arbeid. Både på grunn av bartenderne seg i mellom og gjestene. Selve miksing og serveringen kommer i andre rekke.

– Det er mye kjærlighet. Folk som er skikkelig drita kan bli svært begeistret for veldig små ting, sier Bjander.

Hun forteller at når klokken biker tolv, går en typisk samtale ofte ut på at gjestene synes at bartenderne er de beste menneskene i verden – fordi de har tildelt gjesten vann.

Bjander og Eriksen lar seg fascinere av det å være rundt mange fulle folk når de selv befinner seg i edru tilstand. Som bartender observerer de folk når de er sårbare, lykkelige, dansende, gråtende – rett og slett drita.

Eriksen synes det er spesielt hyggelig når hun møter på kjentfolk i baren.

– Det er folk jeg ikke har møtt siden ungdomsskolen, og som jeg kanskje har sett rundt omkring i Trondheim, men ikke turt å si hei til.

Gjestene har ofte rett

Bjander og Eriksen understreker at hvorvidt de foretrekker å stå bak eller foran bardisken kommer helt an på dagen.

– Jeg liker godt å stå og mikse, men noen ganger vil jeg bare ut og drikke selv, sier Bjander.

Men det hersker ingen tvil om at begge to elsker det de gjør.

– Jeg gleder meg alltid til å jobbe, forteller Eriksen.

Bjander hevder at det beste med å være bartender er at hvis man har en dårlig dag, kan man fort glemme studiet eller det man synes er litt kjipt så snart man kommer på jobb.

Hun påpeker også at alle jobber her frivillig.

– Det er jo et tegn på at man genuint synes det er gøy og har lyst til å være her.

Det er heller ikke bare bartenderne som koser seg. Lyche er et sted som tiltrekker seg mange stamgjester.

– Man blir kjent med gjestene, men jeg klarer ikke å glette hva alle vil ha. Så god er jeg ikke. Det er som regel pils, da.

Til slutt kommer Eriksen med noen siste visdomsord fra baren.

– Gjestene har ofte rett, men sent på en lørdag har vi litt mer rett. **UD**

DET SOSIALE I SENTRUM: For Bjander og Eriksen er det å være bartender først og fremst et sosialt arbeid.

NYBYGG, REIS DEG!

Byggeplassen på baksiden av Samfundet begynner å bli en like naturlig del av Huset som en burger på Sesam. Men blir det fortsatt åpning om ett år?

TEKST: Thomas Meinicke | FOTO: Jonatan Norbye

Det er umulig å ikke få øye på den store byggeplassen bak Studentersamfundet. Her skal drømmen om utvidelse av Huset endelig oppfylles, og en fordums fengselstomt skal fylles til randen av kultur, musikk og fest. Det kan absolutt høres ut som et luftslott, men om vi skal tro Sondre Biltvedt, leder

for Samfundets konsept- og prosjekteringsgruppe (SKP), er nybygg fortsatt i rute.

– Å bygge et så stort bygg som nybygg er selvfølgelig veldig krevende, men planlagt åpning er fortsatt januar 2024, og det er jo bare ett år til. Hastverk blir det, men vi har enda god kontroll.

Biltvedt har ansvar for gjengen som skal prosjektere innredningen og utformingen av nybyggets offentlige lokaler, altså lokalene som er åpne for alle medlemmer. Her skal ulike grupperinger forme lokaler medlemmene ønsker seg, lokaler Samfundet trenger og lokaler medlemmene ikke visste de

hadde behov for. Dette er en oppgave SKP tar på største alvor.

– Den største utfordringen frem mot åpning blir å finne ut hva medlemmene vil ha og hva de vil sette pris på. Samtidig skal vi også overraske, og da må vi finne noe helt nytt og vilt. Kanskje finnes det et sykt kult konsept et sted i verden? Det stedet vil vi finne og gjenskape på Samfundet, forteller Biltvedt.

Mer plass til alt

Til tross for tilsynelatende frie tøyler, er det ikke fullt anarki og «alt er lov»-stemning i konsept- og prosjekteringsgruppen, om vi skal tro Biltvedt. Konseptene som skal inn i nybygget spinner ut fra omfattende markedsundersøkelser, der medlemmene har blitt spurt om hva de ønsker seg. I tillegg er det blitt gjennomført analyser over hva det er mulig å tjene penger på. Nybygg blir kostbart, og av den grunn må Samfundet fortsette å fylle alle kriker og kroker.

– Vi skal fortsatt ta ledelsen når det kommer til å invitere de mindre og mer ukjente artistene, men med tre nye scener kan vi gjøre dette, samtidig som for eksempel Lars Valuar fyller Stor-salen. Da blir vi en skikkelig kulturarena og nybygget kan forsvareres økonomisk.

Nye scener, barer og et mellomrom til glede

Når nybygg åpner om et knapt år, kan medlemmene blant annet vente seg tre nye scener, tre nye serveringssteder og et mellomrom med vidt bruksområde. Blant de tre scenene kommer en black-

box, et modulært rom som kan huse alt fra salongkonserter til dans og bodegastemming. Her legges det til rette for den beste regi innen lys, og med en fantastisk akustikk blir dette et mørkt og allsidig rom for kulturopplevelser.

– Jeg har ikke noen definisjon på hva en blackbox er, men jeg har i hvert fall

skaffet meg en forståelse for hva det kan være. Se for deg et helt svart rom, der publikum den ene dagen sitter i midten av rommet i en av SIT sine forestillinger, mens man neste dag sitter i ring rundt

artisten. Her inne vil alt være mulig og lyden skal bli fantastisk.

Ved siden av dette forunderlige rommet gleder Biltvedt seg også å til å ønske velkommen inn i en ny stor konsertarena og en intimscene liknende dagens Knaus.

– Hva skjer med Knaus slik vi kjenner den i dag?

– Inngangen inn i nybygget kommer til å gå gjennom det som i dag er backstagearealet til Knaus, så det kommer til å bli noen endringer. Hva disse blir, er enda usikkert, men Knaus skal nok leve videre, i én eller annen form.

– Hva med Edgar da?

– Jo, det er spennende! Daglighallen må bygges om litt for å få plass til den nye inngangen inn i nybygg, så deler av konseptet skal flyttes til dagens Edgar. På tross av litt ombygging skal stemningen fortsatt være lun og god, samtidig som du kan kjøpe deg Samfundets eget håndverksøl. Edgars sjel vil leve videre, både her og i et nytt og stort serveringslokale i nybygget.

Det nye, store serveringslokalet skal utformes i samarbeid med Reitan, som en del av samarbeidsavtalen som sikrer finansiering til nybygget. At Reitans produkter blir til salgs her, er uunngåelig, med det skal likevel ikke gå på bekostning av Samfundets sjel, om vi skal tro Biltvedt.

– Heldigvis har vi masse flinke folk som skal forme lokalene slik vi vil ha dem, og jeg tror de blir så fine at også Reitan kommer til å trives her. Det gleder jeg meg til.

åpning er snakk om ett Samfundet, og at den samme sjarmen som finnes på Huset i dag, også blir å finne i den nye delen. For å få til dette skal blant annet Samfundets interne gjenger involveres betydelig og noe av byggearbeidet skal utføres av frivillige.

– Utformingen av de nye lokalene blir litt som byggeprosjektet under UKA, men på steroider. Det skal bidra til å bevare frivillighetens sjel og det som er unikt ved Samfundet. Og selv om det venter mye arbeid for både meg og alle de andre frivillige, gleder jeg meg til å levere et prosjekteringsutkast allerede i april.

– *Hvordan er det å bruke så mye tid på et bygg man kun får oppleve i de få årene som student?*

– Det er veldig spennende og givende, særlig det å lede så mange flinke folk. Og så har jeg H-helg som en kjempemotivasjon til å skape det nye bygget medlemmene ønsker seg. Jeg gleder meg til å komme på besøk til det nye Samfundet igjen og igjen, i mange UKEr fremover. Og det vet jeg at alle de andre flinke frivillige også gleder seg til. **UD**

Finansiert ved hjelp av stolkjøp

At nybygget blir dyrt, er det ingen tvil om, og finansieringsprosessen pågår fortsatt. Forrige semester ble det startet et innsamlingsstunt, der hvem som helst kan kjøpe en stol i Storsalen for den nette sum av 10 000 kroner. I tillegg kan man kjøpe seg en plass på en egen støttevegg som skal etableres for 1000 kroner. Her skal alle økonomiske givere listes opp, uavhengig av bidrag. At det er dyrt, er Biltvedt fullstendig klar over:

– Heldigvis har de aller fleste gått sammen om en stol eller et mindre bidrag. Om jeg som student skulle gitt 10 000, hadde det vært mye.

Din nye lesesal

Medlemmene har ønsket seg flere lavterskelaktiviteter, flere barer og muligheten til å bruke Samfundet også på dagtid. Av den grunn planlegges det for en bar utenfor den nye konsertarenaen, et eget bar- og danselokale og et mellomrom som kanskje kan brukes som leseplass på dagtid. Mellomrommet blir å finne mellom den gamle og den nye delen, og Samfundets konsept- og prosjekteringsgruppe holder i disse dager på å undersøke om dette kan bli en lesesal i en fremtidig eksamensperiode.

Selv om mye fortsatt er uklart ved nybygget, er Biltvedt klar på at det fra

KULTURKOMMENTAR:

Straffeutmåling: tre uker juleferie

Kristoffer Ramsøy
Fredriksen
Jornalisti i Under Dusken

ILLUSTRASJON: Linn Zhu Yu Grotnes

Det er enklere å reise seg når du har tråkket på noen, enn når du har blitt tråkket på.

Atle Antonsen er tilbake, og alle som mener at han aldri gjorde noe galt, jubler. Saken ble jo henlagt, sier de; han er derfor uskyldig. Dessverre er det ikke slik verden fungerer, selv om rettsvesenet gjør det. Sumaya Jirde Ali har opplevd noe uhyre vanskelig, og noe som tydelig har påvirket henne.

Hun har gitt seg som redaktør i tidskriftet Fett, mens Antonsen tok seg en tre ukers ferie. Forhåpentligvis vil hun finne tilbake styrken til å påta seg en slik rolle i fremtiden, men det er ikke sikkert. Et slikt overtramp mot en person kan gjøre at en ikke føler seg trygg i offentligheten på lenge. Rundt ethvert hjørne venter en slengkommentar, en usikkerhet som brer seg når noen setter seg på bordet ved siden av og når noen får øyekontakt.

Det var forfriskende mange

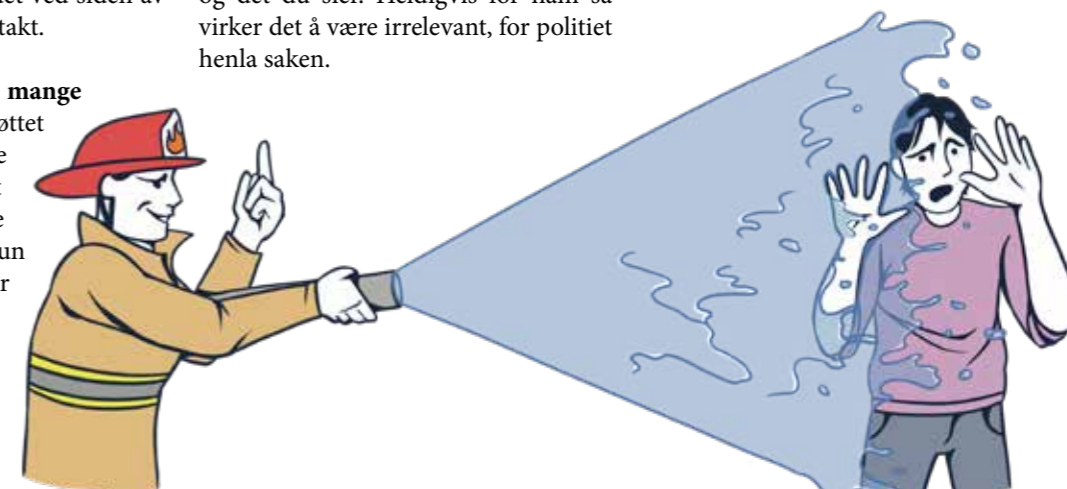
som tok Alis parti og støttet henne, men irriterende mange som mente at Antonsen ikke hadde gjort noe galt, at det kun var humor, at han var komiker. Det hjelper ikke. Vi er alle glade for brannvoktere, men om de braser inn i stuen din og blåser tusen liter vann rett i fjeset ditt, så vil du være litt misfornøyd.

Vågal humor som balanserer på kanten, er greit det, i sitt forum. Å sette på et program med Antonsen eller å dra på en av hans live-opptredener er det samme som å samtykke til hans person og hans humorstil. Det å bli sittende ved siden av ham på Bar Boca er ikke det – like lite som det å danse på et dansegulv er samtykke til intimdans. Pappavitser er muligens ikke de mest oppfinnsomme, men et dårlig kaffeordspill er langt mer passende i en sann situasjon enn en spontan karikatur av en rasist.

Antonsen skylder på sitt forhold til alkohol, men alkohol endrer ikke personligheten din, det bare fjerner noen barrierer mellom det du tenker og det du sier. Heldigvis for ham så virker det å være irrelevant, for politiet henla saken.

Dette er ikke en sak som er ferdig for Ali eller andre som har opplevd lignende. Det vil nok ta en stund før etterslepet av overtrampet forsvinner fra sinnet. I mellomtiden er det fullt mulig at flere rasistiske ytringer har blitt slengt etter henne. Slik er dessverre samfunnet vårt.

Det som virkelig ikke hjelper da, er å invitere Antonsen tilbake så fort. Han fikk fyken fra *Kongen befaler*. Kanskje hadde det vært best om han også ble sparket fra *Misjonen* permanent. Skal vi bli kvitt slik oppførsel fra samfunnet vårt, må straffen være en smule hardere enn en utvidet juleferie.

DAHLSVEEN
en del av mestergull

Den originale NTH-ringen for sivilingeniører og sivilarkitekter finner du hos oss.
Rask levering!

Olav Tryggvasons gate 24, Trondheim
www.gullsmeddahlsveen.no
Tlf.: 73 52 58 06

Gatelangs blant Trondheims matbutikker

Dette er en ode til deg som av og til liker å tenke at penger ikke er et problem, til deg som stikker nesen langt ned i ferskvaredisken og til deg som er lidenskapelig interessert i utvalg

TEKST: Elias Ward Heimdal og Christian Tryuen Ryssdal | ILLUSTRASJON: Victoria Lillejord Stenshagen

Når man skal vurdere ulike matbutikker, ville en kanskje tenkt at pris er noe av det første man ser på, spesielt i dagens økonomiske situasjon. Dette var ikke en faktor for disse befarende journalistene. Denne anmeldelsen tar for seg de følelsesmessige aspektene ved å være i en matbutikk: hvilke sanser og følelser de ulike matbutikkene vekket hos oss. Her er våre konklusjoner.

Våre favoritter

Meny Solsiden

– en reise du håper aldri tar slutt

Midt i mellom Heidis Bier Bar og Vinmonopolet ligger det en oase. Oasen kommer i form av en Meny. Det første man møter, er en ekstra frodig frukt- og grønt-avdeling, der alle varene bugner som fristende alternativer. Videre kommer man til en meget imponerende ferskvareavdeling som strekker seg lenger enn noen annen vi har sett. Så skal man heller ikke glemme eget utsalg for sushi og eget bakeri som også blir innlemmet i butikken. Fargevalget ved inngangen er innbydende og varmt, men etter som man går gjennom lokalet, blir farger og stemning mer dunkel. Det fungerer som en slags påminnelse om at reisen går mot slutten. Dersom du ønsker, er det gode muligheter for tilbringe et par timer her.

Bunnpris & gourmet Elgeseter

– for deg som vil ha gourmet, men enkelt

Vi vet hva dere tenker. Meny Solsiden, Bunnpris & gourmet? Hva slags luksusdyr er det som har skrevet denne anmeldelsen? Til tross for «gourmet» i navnet har butikken en jordnær tilnærming til mathandling. Med sin profesjonelle layout er denne butikken et godt valg. Du har god oversikt fra første stund og du har mulighet til å få handelen raskt unnagjort. Samtidig er det også mulig å ta seg god tid til å utnytte et utvalg som er på nivå med de beste. I tillegg er det romslig selvbetjening ved utgangen, slik at du slipper å møte 17-åringen som har arbeidsuke på vei ut.

Bunnpris Bakkegata

– man skal ikke skue hunden på hårene

Det som minner om maleriet «Nighthawks» av Edward Hopper, viser seg å være mer som et eventyr på innsiden. Det er her man går inn i klesskapet og kommer ut i et helt annet univers. På vei inn forventer man en liten og trang butikk, slik de fleste filialene til Bunnpris er, men når man først er inne, føles det som man er i Narnia. Det eneste trekket butikken får, er kjølerommet, som minner om isdronningens slott i det at man har høye forventninger på vei inn, ut fra alt man har sett tidligere på ferden, men når man står der, innser man at det ikke er mye mer enn kulde og tomhet å hente. Det unike designet, både innad og utad, kan likevel ikke glemmes, og gjør at opplevelsen blir ulik noen annen.

Butikker vi anbefaler å styre unna

På vår ferd har vi oppdaget at mange av Trondheims kolonier, utsalgssteder og delikatesseforretninger har særdeles mye å gå på. Tankene flyr kanskje til diverse Joker-butikker eller Bunnpris Prinsens gate. Handler du for eksempel på sistnevnte uten at det er fem minutter til neste buss du skal ta, kan man konstatere at det faktisk er hull i gjerdet på Gaustad. Likevel tjener disse butikkene sine formål og får dermed passere for denne gangen. Her kommer likevel noen vi bestemt mener dere må holde dere unna.

Coop Extra Leuthenhaven

– Jesus den gangen han valgte å ikke stå opp

I en årrekke frelste denne butikken folket med god mat og bra tilbud. Så da den stengte på grunn av oppussing, var det stor spenning rundt gjenoppstandelsen. Men både år og dag har gått siden den gang uten at prosjektet har hatt noen fremgang. Det har heller vært et tilbakefall, der man midt under renovering bestemte seg for at det var en god idé å bygge leiligheter rett over butikken. Vi håpet at den skulle åpne til påske, men da Kristi himmelfart kom, ga vi opp. Dette er en fortelling om den gangen Jesus ikke stod opp fra de døde. Herlig, Coop.

Rema 1000 Torget

– der ølsalget stenger om fem minutter til enhver tid

Rema 1000 på Torget er en butikk man prøver å unngå for enhver pris, men som man likevel alltid ender opp på, og det vanligste tidspunktet å ende opp der er rett før ølsalget stenger på lørdager. Det er i hvert fall sånn vi føler det er å være der inne. Utvalget er bra, både når det kommer til allergivennlige produkter og alkohol, men butikken bærer på en slitsom atmosfære. Denne atmosfæren preges av at det virker som alle i lokalet har dårlig tid og at køsystemet er anarkisk. Til tross for at vi valgte et forholdsvis rolig tidspunkt å dra innom på, var det mange av de samme inntrykkene som den gangen man sto i kø klokka 17:58 på en lørdag og vi kan derfor ikke anbefale denne butikken til noen.

Rema 1000 Møllenberg

– en historie om det som var bedre før

Nei, ikke alt var bedre i gamle dager, men akkurat Rema 1000 Møllenberg var det. Denne butikken er nyoppusset og har nylig byttet kjøpmann. Det har ført til at lokalet har gått fra å være noe unikt, til å bli en mer strømlinjeformet Rema 1000-butikk som ser ut som hvilken som helst annen. Ikke nødvendigvis en butikk vi anbefaler å holde seg unna, men dog et hjertesukk fra vår ende.

God dag, Gløshaugen

Jeg har aldri likt Gløshaugen. Jeg har aldri likt gløsingene. Kanskje er jeg bare misunnelig.

TEKST: Helge Isdal | FOTO: Pia Arntsen

Klokka er nesten tolv. Jeg sitter i Realfagbygget, i kantina der, og har opptatt et bord for meg sjøl. Det er lørdag, jeg har lurt meg ned til Gløshaugen for å variere hverdagen. Jeg liker ikke Gløshaugen. Jeg hører ikke hjemme her.

Kanskje er jeg bare misunnelig. Gløsingene flyr fra Trondheim med jobben allerede sikra i Oslo. Jeg toger ned samme strekninga med en bachelorgrad i filmvitenskap i bagasjen. Den er ikke mye verdt. Det ut-

dannes flere filmvitere fra NTNU i året enn det lages norske spillefilmer. «Filmvitenskap. Hva blir du av det?» pleier folk å spørre meg. «Arbeidsledig» svarer jeg. De ler, men jeg koder ikke.

Selv er jeg dragvolling på min hals. Gjennom mine år i Trondheim har jeg streifa innom litteraturvitenskap, kunsthistorie og nå filmvitenskapen. Da jeg i forifjor intervjuet Eskild Vogt, filmskaperen, sa han at han sjøl hadde tatt unyttige emner som Litteraturvitenskap, kunsthistorie og idéhistorie. «Du får ikke jobb med de emnene» sa han. Heldigvis har de ikke idéhistorie på Dragvoll. Hadde de hatt det, hadde jeg sikkert hatt et årsstudium i det med meg i bagasjen også.

Det er fire år siden jeg begynte på NTNU. Immatrikuleringa var på Gløshaugen. Så bussa vi opp til Dragvoll, langt vekk fra Trondheim sentrum, Studentersamfundet og den *galtvortske* fronten. Rundt Dragvoll ligger jordene, skogen og utsikt ned til Trondheimsfjorden. Sitter du riktig til og titter tanketomt ut vinduet et seminar, kan du se traktorer kjøre forbi. Ofte forsvinner tankene mine av gårde med traktorene, vekk fra Dragvoll, innleveringer og alt sammen. Jeg klarer aldri hente meg inn igjen. Hva skal det bli av meg, så viljefattig som jeg er?

Jeg valgte studieløp sjøl; jeg visste hva jeg gikk til. Det er et dårlig tegn når det under «Hva kan jeg bli» på studiets hjemmesider står «Utdanne deg videre». Men jeg så blankt forbi det, søkte studieplass med ei naiv forventning om at universets lover og regler ikke gjaldt for meg og nå ser jeg

studielånet mitt øke og karakterene mine pløye seg gjennom alfabetet. Jeg har stressa meg panisk, vært på gråten, sittet på Dragvoll til morgengry, timer før innleveringsfrist, og fortsatt mangla referanselista. Det skal bli folk av meg også. Jeg bare skjønner ikke når.

Før jeg kom til Trondheim, surra jeg i noen år. Jeg tok opp fag ett år, for så å begynne på Allmenn litteraturvitenskap som ikke hadde snitt. For et surrehue. Jeg holdt ut et halvt år, *Odysseen* og *Iliaden* knakk meg. «Det er lettere å se filmen enn å lese boka», pleier jeg svare når folk spør om hvorfor jeg bytta. De ler. Jeg er usikker på om jeg koddet.

Det har gått så mange år nå, jeg har blitt femogtjue, burde vært ferdig med studier og kommet meg videre. Under en drikkelek i høst fikk eldstemann i rommet dele ut fem slurker. Jeg så meg rundt, rolig først, deretter desperat, på leit etter en 96'er, 97'er, en annen olding, vær så snill, noen. Jeg måtte dele ut de fem slurkene og drakk meg snydens utover kvelden sjøl. Jeg skal faen meg vise dere tjuet fem års erfaring, jeg.

På et bord like ved sitter en guttegjeng. De må være rett ut av videregående hele gjengen, nettopp bretta sammen russebuksa og lagt den i skapet. De prater energisk, bänner energidrikk og har framtida for sine føtter. Det er år sia jeg var russ, men jeg har enda russebildet som profilbilde på Face. Jeg skammer meg hver gang jeg sender av gårde ei melding på Messenger. Om jeg hadde bytta bilde, gjort profilen min mer i takt med alderen min, utstrålt flinkhet, ville det endra noe? Kunne det bedra jobbsjansene mine i framtida? Det klokker inn et varsel på mobilen. «Sensur er registrert», står det.

Jeg vender mobilen ned, jeg orker ikke bry meg, jeg kunne bytta profilbildet så mye jeg ville, karakterene ville blitt de samme. Jeg liker å være student. Jeg er bare ikke så flink til å studere.

Klokka er snart ett. Guttegjengen har tura, gått flinke tilbake til studiene sine.

Jeg burde også komme meg av gårde. Det ble ikke med studier i dag heller. Jeg pakker sammen, reiser meg og setter retning mot bussholdeplassen. God dag, Gløshaugen, i dag klarte jeg ikke tilegne meg «kunnskap for en bedre verden». Hva enn det har med fargeteori i film å gjøre.

Den store CAMPUSDO- TESTEN

Hvilke doer er verdt et besøk og hvilke du bør holde deg unna? Dette er det beste og det verste av NTNUs fasiliteter.

TEKST OG FOTO: Kjersti Eline Stuen

Tragiske toaletter

10

Gløshaugen, utenfor rom 226 og 229

Lokasjon: Andre etasje, Sentralbygg 2
Terningkast: 1

Har du lyst på en smak av livet i en apokalypse, er det bare å stikke innom dette toalettet. En papirlapp ser ut som den lover et kjønnsnøytralt toalett, men papiret er såpass opprevet at det er vanskelig å skimte figurene. Innenfor døren blir du møtt med to tilgjengelige båser. På gulvet finner du flekker og diverse søppel. Heldigvis er det mulig å henge eiendelene dine på en knagg. Her vil bare det å se på doersten få deg til å føle deg skitten. Da er det greit at man kan vaske hendene etter å ha tomt systemet. Dessverre er det ingen såpe i dispenseren. Det har seg slik at dispenseren ikke henger på veggen i det hele tatt. Med en slik falleferdig tilstand bør det å tisse i en busk vurderes.

9

Dragvoll 7446

Lokasjon: Fjerde etasje, bygg 7
Terningkast: 2

Dersom en av dine studiekamerater plutselig ikke dukker opp på forelesning, bør du vurdere å sjekke dette toalettet. Det hadde nemlig ikke vært altfor overraskende om denne doen ble et fremtidig åsted. Det er hovedsakelig det dunkle lyset, det skitne gulvet og de mørke flisene som fører med seg denne tanken. På døren har mer enn én student drodlet sine tanker med tusj. Kanskje kan dette fungere som en distraksjon fra tanken om åstedpotensialet.

8

Dragvoll 12-460

Lokasjon: Fjerde etasje, bygg 12
Terningkast: 2

Doene på Dragvoll lider i stor grad av en mangel på knagger. Dette toalettet er intet unntak. Her har én av tre tilgjengelige båser knagg. Det blir en slags russisk rulett om du får et sted å henge jakken din. Kanskje er dette Dragvoll sitt forsøk på å skape spenning i studiehverdagen. Spenningen økes også med at alle båsene er utstyrt med utrolig skeive toalettseter. Doens evne til å trekke ned viser seg til å være like svak som mekanismen som skal holde toalettsetene rette.

Likegyldige Latriner

7

Gløshaugen E-327

Lokasjon: Tredje etasje, Berg
Terningkast: 3

Å være en tissetrengt, kvinnelig student på Berg er slett ikke enkelt. Det som på Mazemap ser ut som et kjønnsnøytralt toalett, kan vise seg å ikke inkludere figuren i kjole likevel. Etter en liten jakt kan du til slutt stå foran toaletter som dette. Her er det et «to for én» tilbud som gjelder: Den fungerer både som et handicap- og dametoalett i ett. Selve rommet er rent og ganske stort. Likevel er det vanskelig å få fred ettersom hele bygget summer. Lyden trenger seg inn i ørekanalen og det blir vanskelig å tenke på annet.

6

Gløshaugen C1-035

Lokasjon: Første etasje, Realfagbygget
Terningkast: 3

Rett innenfor Realfagbyggets hovedinngang kan hvilken som helst student maskere seg som en fremtidig ingeniør, men det skal sies at båsene ikke akkurat skriker problemløsning. Gulvet er skittent og doskålen er grå. Knaggen består av et tjukt trestykke som det blir vanskelig å henge jakken på. Aktivitetsnivået er høyt og det er ingen fred å få. Alt i alt er ikke denne doen noe å skryte av.

5

Gløshaugen, bak Sit-kaféen

Lokasjon: Andre etasje, Adolf Øien-bygget
Terningkast: 4

Her får du oppleve den ideelle standarden for et universitetstoalett. Det er ingen mangel på renslighet, såpe, papir eller en knagg til å henge jakken på. På veggen finner du til og med to beholdere med tørkepapir. Den ene spytter automatisk ut papir, mens den andre må du trekke i. Alt for enhver smak. De dempede lydene fra kantinen medbringer lite fred og minner deg på dokøen utenfor. Du skal altså ikke tilbringe for mye tid her inne før samvittigheten slår til.

4

Kalvskinnnet, utenfor rom U252

Lokasjon: Andre etasje, Akrinn vest
Terningkast: 4

Kalvskinnnet stiller sterkt på toalettfronten. Toalettene befinner seg i individuelle rom med tunge dører som skjærer slitne studenter fra omverdenen. Rommene er fine, rene og spatiale. Til og med søppelbøtten er romslig. Toalettet byr på eget speil, vask og klosett. Her har du rom til å tenke og tømme systemet samtidig. Dessverre blir denne idyllen litt forstyrret når du ikke finner en eneste knagg å henge jakken din på.

3

Dragvoll 8464

Lokasjon: Fjerde etasje, bygg 8
Terningkast: 4

Er du så uheldig at du må gå på do på Dragvoll, er dette et godt valg blant dårlige kandidater. Rommet er utformet som en liten korridor, der toalettet er plassert i enden som et monster i en skrekkfilm. Heldigvis stopper assosiasjonene til grøssere her. Toalettet er rent, med eget speil og vask. Dosetet er en smule løst, men dette merkes ikke når du setter deg. På toppen av tørkepapirbeholderen ligger en ubrukt tampong. Økonomisk og praktisk! Her er det førstemann til mølla.

2

Gløshaugen 200D

Lokasjon: Andre etasje,
Hovedbygningen
Terningkast: 5

Her kan du velge mellom flere båser hvor hvert toalett er utstyrt med en blekgrønn dør. Doen på innsiden imponerer estetisk med et svart toalettsete mot en hvit porselenskål. På døren henger en bronsefarget knagg i gammeldags stil. Ovenfor doen er det et vindu hvor lys slippes inn, og det føles hjemmekoselig. Her kombineres gammeldagse, sjarmerende elementer med moderne fasiliteter. Toalettet krysser nesten grensen mellom et universitetstoalett og et toalett hjemme hos en god venn. Dette er en do du ikke vil forlate for å returnere til forelesning.

Konkurransedyktige Klosetter

1

Gløshaugen 333F

Lokasjon: Tredje etasje,
Hovedbygningen
Terningkast: 6

Denne doen er himmel på jord i form av et offentlig toalett. Her er det flere fine båser å velge mellom. De på ytterkantene kommer med vask, speil og ekstra tankerom. Gulvets grønne fliser lyser opp under skitne vintersko. Store vinduer med en drømmende utsikt møter deg når du går ut av båsen. Dette er et toalett som overgår alle forventninger. Med en slik avslappende atmosfære er kanskje denne doen løsningen på studiestresset?

ET SPRINGBRETT FOR DE FREMAD- STORMENDE

Musikkhistorie har blitt skapt på Samfundets minste konsertscene. Når bygget omrokkers, kan Knaus forsvinne.

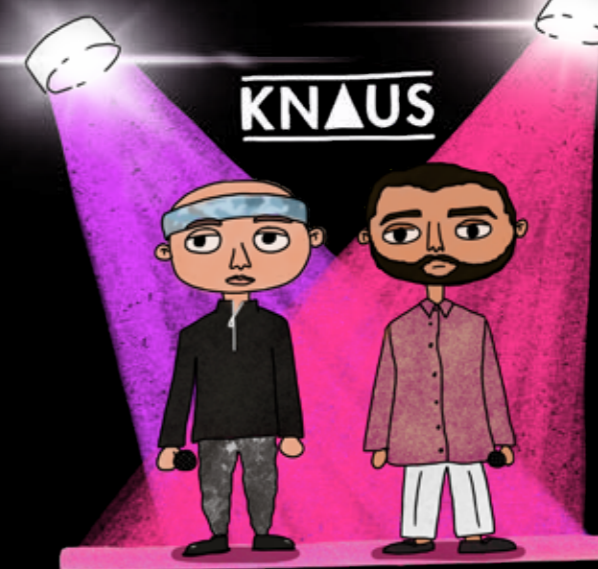
TEKST: Magnus Rygge | ILLUSTRASJON: Emilie Myrene Stokke | FOTO: Oskar Hadders

ARRANGØR: Emil Castillo jobber som booker og arrangør blant annet på Knaus-scenen, og har stor forkjærlighet for lokalet.

VETERAN: Truls Gjestland er kansler i Samfundets ridderorden, og kan mye om hva som har foregått innenfor husets vegger.
FOTO: Magnus Rygge

– Vi booka Tyr da han spilte der for andre gang i høst. Han sa at han spilte sist for et ganske så tomt rom. Da han kom tilbake nå, etter noen år og en rebranding var det stappfullt.

Det sier Emil Castillo, som er booker og arrangør for Kulturutvalget. De er én av tre gjenger som i dag blant annet arrangerer intime konserter på Studentersamfundets trangeste, men kanskje mest interessante konsertscene. Det lille, mørke lokalet ser litt grått og trist ut når man er der i dagslys. På kveldene forandres rommet til noe helt for seg selv.

– Det er et samarbeid med mange av gjengene på Huset å arrangere konsert på Knaus. Logistiske ting og huskoordinering som man kanskje ikke ser ved første øyekast. For eksempel prøver vi å unngå for mye glass på huset mens det foregår konserter der.

Det kan nemlig gå ganske hardt for seg i det lille klubblokalet. Knaus har vært en tidlig scene for mange av dem som i dag er blant Norges største artister. Lista over legendariske artister og band som har spilt der, er lang og inkluderer blant annet Karpe, DumDumBoys og The Wombats. Men på Knaus er det framtidens, ikke fortidas, superstjerner som er i fokus.

– Knaus er hovedsakelig et springbrett for artister som trenger en første scene å stå på. Samtidig er det et av de bedre konsertlokala på Samfundet, også for artister med litt mer erfaring.

En åpen dør for byen

Rett før midnatt nesten hver fredag og lørdag i løpet av studiemesteret kan hvem som helst traske inn på

Knaus og oppleve en ny artist eller et nytt band. Gjennom Klubbstyret og Lørdagskomitéens 23:59-konsertserie – og Kulturutvalgets merhverdagstilpassa konserter – får små artister fra hele Norge en unik mulighet til å vise seg fram i et tett og ekte klubblokale.

– Når det er konsert på Knaus, skal man gjerne høre at det er konsert på Knaus, og det skal være åpent for alle. Et triks vi gjør, er å holde døra oppe så lenge som mulig under de konsertene som har et høyt nok lydnivå. Da kommer det flere folk inn, sier Castillo.

I tillegg til de populære kveldskonsertene huser Knaus i dag filmvisninger, teateroppsetninger og den nylig arrangerte Knausfestivalen, der man kan oppleve tre unge og i mange tilfeller fremadstormende artister per dag. Stort sett er alt gratis og åpent for at publikum bare kan traske inn og oppleve noe nytt.

– Jeg føler det er viktig å gi byen litt tilbake. For oss handler det om å levere et fast og spennende kulturtilbud, og ikke om profit.

Fra selskapsrom til konsertsted

– Jo flere studenter du har, jo flere gærninger er det som vil gjøre noe. Og jo mindre plass blir det per gærning.

Det sier livsvarig medlem av Samfundet Truls Gjestland om hvorfor nettopp Knaus ble det konsertlokalet som det har blitt. Knaus var nemlig originalt et festlokale, der middager og diverse arrangementer ble avholdt for Husets stamgjester. Veggene var utsmykka med veggmaleri av «studenterlivets fristelser» av samfundetdekoratør

HISTORIE PÅ VEGGENE:
Denne veggen med bandnavn går en usikker fremtid i møte. Her skriver bandet Pachinko seg opp.

og navneopphaver Knut Knaus. Det tønnevelva taket gjorde det lange rommet til et akustisk mareritt.

– Samfundet hadde ikke noen konkurrent i byen. Var man student, dro man på Samfundet. Derfor ble all musikk som ikke var «finkultur» framført her. Akustikk spilte ingen rolle, for det var på Samfundet folk var, forteller Gjestland.

– Det vokste etter hvert fram en del dyktige musikere i Trondheim som ikke hadde noen sterk tilknytning til NTH. De fant sin plass blant Samfundets mange kunstneriske gjenger, som blant annet holdt til på Knaus.

På 50- og 60-tallet var konsertene på Knaus først og fremst «underholdning til maten», men etter en rekke ombygginger på 70-tallet ble rommet gjort om til den blackboxen det er i dag. Sorte veggplater dekker nå Knaus' veggmaleri og det karakteristiske taket er blitt forsøkt dekket i lyddeppe materiale.

– Det var mye snakk om hva man skulle gjøre med de gamle veggmalerier. Noen sa man bare skulle male ned hele greia, andre lurte på om det kunne bevares. I dag finnes de fortsatt bak veggen.

Den dag i dag forbindes rommet både med Samfundets egne kor, orkestre og teateroppsetninger, og øredøvende klubbkonserter med fremad-

stormende artister og band fra hele Norge. Backstagen er tusja ned med navn på dem som har spilt på scenen opp gjennom åra. I dag gjør nybyggprosessen scenens framtid mer uklar.

Tradisjon og innovasjon

– Vi har snakka om nybygg siden 50-tallet, og da har man alltid forestilt seg at Knaus vil komme til å bli et slags gjennomgangsløse. Det blir det jo faktisk ikke nå, påpeker Gjestland.

Med konstruksjonen av nybygg bak det nåværende Samfundet vil det bli ei bro mellom bygga. Denne broa vil bygges der Knaus-scenens backstage er i dag. Leder for Samfundets Konsept- og Prosjekteringsgruppe (SKP) Sondre Biltvedt forteller at mye er usikkert når det kommer til Knaus-lokalets framtid.

– Det er ikke helt sikkert hva som skjer med det fysiske lokalet enda,

men vårt mål er å videreføre så mye av Knaus-scenens historie og sjarm som overhodet mulig.

SKPs arbeid vil i stor grad utføres i løpet av vårsemesteret, og Biltvedt håper på innspill og debatt fra byens studenter når det kommer til hva som skal skje med Samfundets lokaler, også det som i dag er Knaus.

– Vi ønsker å jobbe på en måte som tar vare på Samfundets kultur og historie. Det har vært tatt mange beslutninger opp igjennom som man har angra på senere. Likevel er det en balanse mellom tradisjon og innovasjon.

Biltvedt håper mye av lokalets karakteristiske trekk kan bevares og opplyser at SKP vil jobbe med å finne løsninger på nettopp dette framover.

– Jeg tenker jo for eksempel det hadde vært kult å tydeliggjøre at man går gjennom den gamle Knaus-backstagen,

samtidig som vi sikrer en gjennomgang mellom byggene. Om det er mulig å få til. Eller så kan vi se på muligheter for å rett og slett hente ut det vi ser på som verneverdig.

Emil Castillo fra Kulturutvalget er tydelig på at det er opp til Nybyggkomitéen og SKP hva som skal skje med lokalets karakteristiske trekk, men håper at det er mulig å verne noe.

– Det er jo et byggespørsmål, men om det er mulighet til å ta vare på noe, bør man gjøre det.

Stadig fornyende, stødig konservativt

I forprosjektet til nybygg er det skissert en intimscene med publikumskapasitet på cirka 100, en større konsertscene med plass til 350 og en blackbox med plass til 200. Biltvedt trekker fram at teateraktiviteten som i dag foregår på Knaus, vil dra spesielt god nytte av en ny blackbox. Når det kommer til konserter, er mye fortsatt åpent.

– Tradisjonen for å løfte fram små artister og band skal i hvert fall ikke bli mindre, tvert imot. Spørsmålet nå er om den scenen fortsatt skal være Knaus eller om aktiviteten vil bli flyttet over i lokaler med bedre lydforhold eller publikumskapasitet, sier Biltvedt.

Castillo sier at Kulturutvalget og de andre arrangerende gjengene på Samfundet er i gang med å planlegge hvordan Knaus-driften kan flyttes på best mulig måte.

– Foreløpig ser det ut som den nye intimscenen vil overta mye av det som foregår på Knaus i dag. Det kan se ut som den scenen får enda lavere terskel enn Knaus. Konsertene med de mellomstore artistene er jeg mer usikker på. Det er ikke alltid vi bruker Knaus kun fordi det er lavterskel. For noen artister er det bare det beste konsertlokalet.

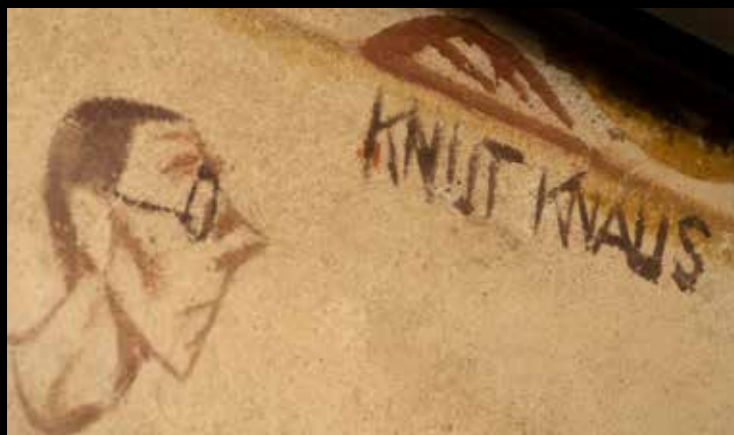
Men foreløpig fortsetter driften på Knaus, og det vil den mest sannsynlig

gjøre fram til UKA-23. Etter det er framtida usikker.

– Siden intimscenen mest sannsynlig er én av de siste scenene som åpner, kan det hende at Knaus forblir Knaus litt lenger. Etter det ser vi for oss at rommet vil bli et bibliotek, ei dagligstue eller noe i den duren, sier Castillo.

Det er i kjent Samfundet-stil vanskelig å se for seg hvordan lokalet vil se ut om to år og hvordan de nye konsertscenene vil fungere for framtidens fremadstormende artister. På samme måte var det nok ingen som for 70 år siden kunne se for seg at det var nettopp selskapslokalet Knaus med det tønnevelva taket som skulle bli scenen for så mange historiske og øredøvende konserter.

– Det er jo det som er med Samfundet-bygget og måten vi har organisert ting på. Det er stadig fornyende, men likevel svært konservativt, oppsummerer Truls Gjestland. **UD**

Til venstre: **KNUT KNAUS:** Bak veggen på Knaus finnes det veggmalerier av Knut Knaus, mannen som også har dekorert Ryttergangen.

Til høyre: **INNOVASJON:** Sondre Biltvedt leder gruppa som framover skal utvikle lokalene som blir påvirket av nybygg. FOTO: Magnus Rygge

1.

2.

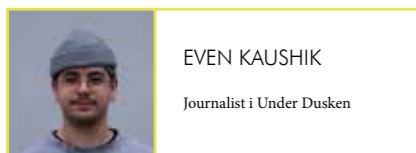
48.

116.

Musikkommentar:

Kråkeskrik og svanesang, Kurt Cobain og Mariah Carey

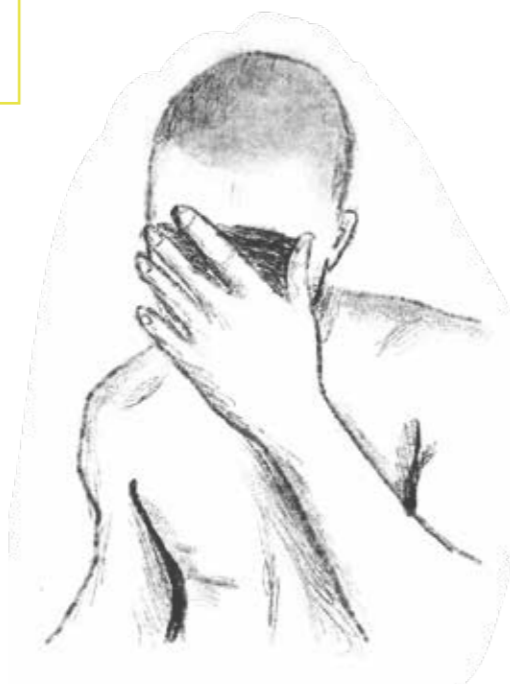
Å rangere flere artisters stemme er vanskelig, kanskje umulig. Rolling Stone har tatt på seg oppdraget til stor fortvilelse.

EVEN KAUSHIK

Journalist i Under Dusken

ILLUSTRASJON: Lea Lauvland Longva

Den første januar 2023 publiserte det verdenskjente tidsskriftet Rolling Stone ei liste over det de mener er de 200 beste sangerne gjennom tidene. På lista finner man store navn som Billie Eilish, Frank Ocean og Aretha Franklin, samt mindre kjente artister som Robert Johnson og Tammy Wynette. Det er ingen tvil om at Rolling Stone har kunnskap om et bredt spekter av forskjellige artister, og de begrunner også hvorfor disse 200 fortjener å være på lista. Problemet er dog hvordan artistene er rangert i forhold til hverandre.

Artikkelen prioriterer formidlings-evne over talent, og nevner også flere forbehold før selve rangeringa begynner. Der deres tidligere liste fra 2008 var stemt fram av lesere, er denne

oppdaterte versjonen drevet fram og skrevet av tidsskriftets egne skribenter. Selv om noen retningslinjer er satt på forhånd, skinner det gjennom at Rolling Stone er svært lite konsekvent med disse når det rangeres.

Den nye versjonen tar for seg artister og sangere som har gjort seg bemerkta innen popmusikken – hvilket gjør at lista utelater alt av opera. Rolling Stone understreker også tydelig at lista tar for seg de beste sangerne og ikke nødvendigvis de flinkeste. Hvordan plasserer man da Frank Ocean på 190. plass, mens Bob Dylan, kjent for sin stygge stemme, koser seg på 15.? Selv om Dylan er den bedre artisten av de to, er det mye lettere å høre på Franks

fløyelsmyke stemme i tre timer, enn Dylans rustne i én. Det er her Rolling Stone er noe uklare når de rangerer stemmer. Det har lite å si om du kan formidle bedre enn du synger, hvis man ikke vil høre på deg.

Noen stemmer er stygge på lik linje med at ikke alle kan mestre det å spille gitar, trommer eller piano. Det sies at stemmen er det ultimate instrumentet, og da er det helt legitimt å sammenligne denne med andre instrumenter. Du kommer aldri til å finne meg og Chopin på samme liste over de beste pianistene gjennom tidene – nettopp fordi jeg ikke kan spille piano. Louis Armstrongs stemme høres ut som den konstant trenger vann og Willie Nelson sa selv han ikke har en god stemme.

Likevel finner man disse blant topp 60. På 175. plass finner man Lana Del Rey, på 163. Bobby «Blue» Band og på 131. Jeff Buckley.

Hva som anses som bra eller dårlig, er subjektivt og dette gjelder spesielt innenfor musikk. Det er ikke uten grunn at noen slavisk lytter til Topp 50-lista på Spotify, mens andre for-guder et frijazz-kaos av instrumenter eller mørke, ubehagelige toner fra svartmetall. Likevel: Det er vanskelig å være enig i at Patti Smith med sin fantastisk store, men likevel behagelige stemme er rangert 74 plasser bak Ariana Grande. Kan Grande synge? Ja, selvfølgelig. Kan hun synge bedre enn Smith? Ikke i nærheten. Det hjelper heller ikke på saken at hun er rangert 43 plasser foran selveste kongen av pop, Michael Jackson.

Det finnes heldigvis også lyspunkt, da gjennom sangerne på topp 10. Her finner man kjente og kjære artister som Al Green og Nina Simone, i tillegg til mer moderne artister som Beyoncé. Mariah Carey og Stevie Wonder er også representert, men det er null tvil om hvem som fortjener førsteplassen. Dette har Rolling Stone også skjont, nemlig Aretha Franklin. «En gave fra himmelen» blir stemmen hennes beskrevet som; noe annet ville vært helt absurd.

Iggy Pop – EVERY LOSER

For å si det først som sist: *EVERY LOSER* er en forundringspose.

TEKST: Simen Almaas | FOTO: Gold Tooth Records

Fire år etter spoken word-flørtin *Free* er Iggy Pop igjen tilbake på rocker'n. Selv om det er lite å utsette på det musikalske nivået, må det sies at albumet forblir en ujevn totalpakke. Til tross for at vi hele tiden befinner oss i rockesjangeren, er det nemlig et ganske stort stilmessig sprang låtene imellom. Vi får en kataklisme av alle stilmessige utløp artisten har vært gjennom de siste ti årene – noen forsøk bedre enn andre.

Iggy Pop har tradisjon for å hente inn flere kjente artister til prosjektene sine. Denne gangen har Pop fått med seg ikke mindre enn halvparten av Red Hot Chili Peppers (Josh Klinghoffer og Chad Smith), samt Duff McKagan fra Guns N' Roses. I et møte mellom tre musikalske krefter som respektivt spiller på lånt tid, er det ikke rart om man setter på *EVERY LOSER* med litt høye skuldre. Likevel er ikke dette nødvendigvis fortjent; albumet byr nemlig tidvis på velspilt og klassisk rockemusikk.

EVERY LOSER starter hardt og kontant med albumets kanskje kjedeligste låt. «Frenzy» høres ut som pønkemusikk med en skikkelig ironisk vri. Det er

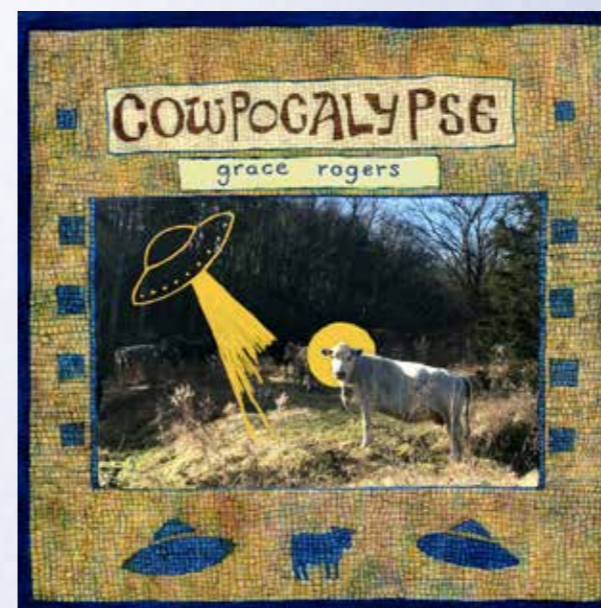
vanskelig å kritisere en musiker som selv har vært med på å skape denne sjangeren, men noe av materialet her er nok gjort bedre av hans etterkommere. Låter som nettopp «Frenzy» og «Modern Day Rip-Off» er temmelig standard harde rockelåter og det tilføres dessverre lite. Med banale tekster som «I got shit in my bucket/I wish I could say «Fuck it»», er dette blant albumets soleklare bunnpunkt.

Gjennom albumets elleve spor får vi heldigvis mindre av dette. Iggy Pop holder seg stort sett innenfor gammelrockens sfære, men berører flere relaterte undersjangre. Andre halvdel innledes av et knippe mellomspill som er med på å bryte opp albumet, og som står for noen av dets fineste øyeblikk. *EVERY LOSER* er nemlig på topp når Iggy Pop tar ned tempoet. På «Atlantis» og «The News For Andy (Interlude)» får vi også noen av albumets beste låter, samt historieformidling. Det virker å være et fenomen blant de gamle rockerne at de på ett eller annet sted i produksjonsleddet synes det er en god idé å polere ned vokalsporene til det ugenkjennelige – men her får Iggy's stemme stort sett stå i all dens rustne prakt.

Mot andre halvdel av albumet trekkes vi mer mot en form for performativ musikk sjanger. Samtlige låter høres ut som de kunne vært funnet blant Bowies 90-tallskanon med synter, rufsete gitar og disco-beat. For eksempel minner «Strung Out Johnny» uunnværlig om «Hallo Spaceboy» – og jeg liker det! Det hele ender opp i et slags klimaks i siste låt «The Regency»: en sjarmerende avslutning som igjen kunne vært på Bowie's *The Next Day*, men da nok som en B-side.

Generelt sett er *EVERY LOSER* en blandet pose drops. Det er velspilt, godt produsert, med flere gode utgangspunkt. Totalen av høytsvevende musikalske idéer mot korte for-gjengelige pønkelåter blir likevel en litt for rotete affære. *EVERY LOSER* har mange fine idéer, men for hver gode låt fins en slem fetter. Jeg står igjen og lurer på hva Pops kunstneriske visjon egentlig var. Kanskje hadde han ingen? Og i så fall: Er det den gamle pønkeflammen som fortsatt brenner i Pop?

Det holder dessverre ikke helt denne gangen.

Grace Rogers – Cowpocalypse

Stålstrenger og patter:
sødmen ifra syndefloden.

TEKST: Herman Østby | FOTO: Obsolete Staircases

«*COWPOCALYPSE* is monoculture of the mind» henvendes det på Bandcamp-siden til Grace Rogers. For det første: Hvem er Grace? Musiker, vokalist og profet? Pengene fra prosjektet går til en hjelpeorganisasjon i Appalachene. Hun kunne ikke forutse flommen som rammet Kentucky året 2019, eller Covid. Når det er sagt, handler disse låtene om sfæren før dette. Låter om ekskrement-vann som ble forlatt og førte til massakrer av flere kyr.

1: Alge. «Algae» begynner først. Opp-tak av vann som renner og barn som leker. «Mother cow deep in algae» låter det. Lettsindig og naivt på en gitar. Strenger som klinger. Deretter dråper av synter. Hva gjør man når man finner kadavre av kuer? Ikke gi opp livslysten, i alle fall. Lyden av rosegull-piano og en stor synt: «Hands up, don't shoot». Lekkerbit av en start på storfekjøttet av melodramatisk country!

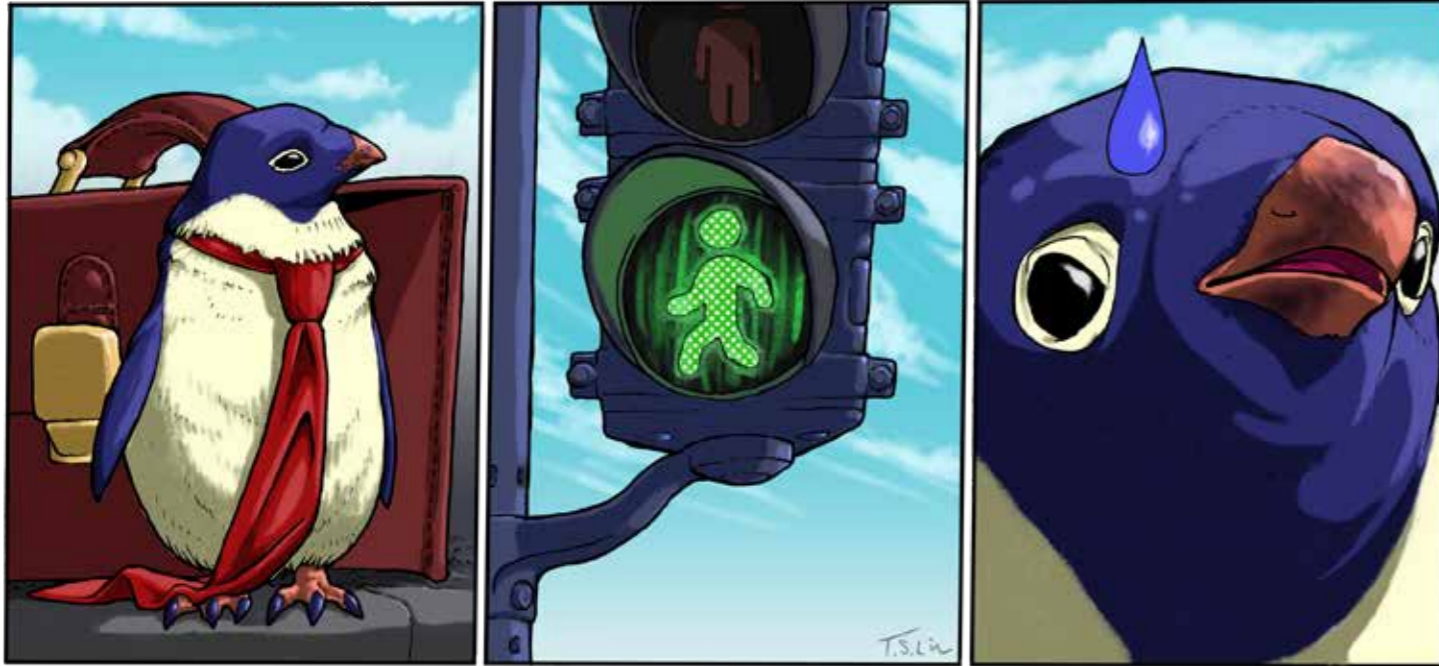
2: Syndeflod. «Salyersville» er byen i Kentucky, Louisville der alt skjer. Gradvis virker det som om hele byen er full av flomvann. Forhåpentligvis får Grace fortsette å samle fossilene som hun forteller om. Vekk fra erosjon. Gitar igjen. Synter som panner fra venstre til høyre. Alt i en lystig tone. Ingen som er sjøsyke. Til tross for at borgermesteren virker sjøsvak i sin stemning av tørste som teksten konstaterer. Bass også. Tamburin. Syndefloden av solsikker, bestemor sier: «Salyersville is officially a lake».

3: Stjerner. «Between the stars» er sørgmodig. Det er stjernestøv på gitaren og synter på månen. Fulle whisky-drikkere som spør om å spille noe for lille John Henry. Hvem? Lapis himmel, turkise melodier og liljekonvaller dekket av frost. Alt i kalde Kentucky. Henrivende vakkert at noen kan skrive om stjernehimlen i Kentucky, alger, flom og livløse kuer på en slik tiltalende måte.

4: Følg strømmen. «Downstream». Der nede. Hører du gitaren igjen? Ja. Ikke vær redd. Ekko. Gitar som glir frem og tilbake. Nødig aggressivt. Noe drømmende. Døende. Flytende i raga. En duftende, dirrende, suggerende blanding. Som en tyflon eller en sterk strøm av følelser som oppløser deg og dine relasjoner: «All our shit will float downstreams». Låter for meg som man sier på dansk: «Det er sjældent, at alle bliver glade, så glade».

Det var ep-en. *Cowpocalypse*. Musikk som reflekterer hva som holder oss sammen. I hvert fall i et lokalt, lite miljø som Kentucky. En by som gjerne ikke rommer særlige konnotasjoner for den ordinære nordmannen. På den andre siden rommer den hele den bibelske epikken av Noa. Samt kudritt og den varme følelsen av et felleskap, som skal satse på motorbåtturisme etter flommen.

STRIPER

ILLUSTRASJON: Tallak Lie

TEKST OG ILLUSTRASJON: Victoria Lillejord Stenshagen

KVISS

KVISSMESTER: Kristoffer Hedman
Spørsmål og kommentarer kan sendes til kviss@studentmediene.no

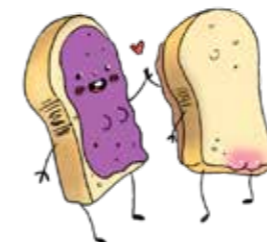
1. Hvor nærme kom asteroiden 2023 BU jorden den 27. Januar?
2. Og hvem oppdaget først 2023 BU?
3. Hva het den 17. presidenten i USA?
4. I hvilket land ble Chat GPT først forbudt i skolene?
5. Hvor mange filmer er forbudte i Norge?
6. Hvor gammel er Spitposten i år?
7. Hvem vant årets Critics Choice Award for beste mannlige skuespiller?
8. Hva er meningen med livet, universet og alt i *Haikerens guide til galaksen*?
9. Hva er Voldemorts fødenavn i *Harry Potter*-bøkene på fransk?
10. Hva er den kjemiske formelen for vanlig bordsalt?
11. Hva heter elven som renner gjennom Ungarns hovedstad?
12. Hvilket valg ble avholdt på Samfundet lørdag 21. januar?
13. Hvor mye Pepsi Max ble solgt i Norge i 2022?
14. I hvor mange år var Michael Jackson og Lisa Marie Presley gift?
15. Når var Ranheim sist med i Eliteserien?
16. Hvilken plantemorfologiske gruppering bananen en del av?
17. Og hvor mange bananer må du spise for å dø av radioaktivitet?
18. Hvor mye hadde Avatar: The Way of Water tjent på det internasjonale markedet per 22. januar 2023?
19. Hvor mange mennesker er estimert å ha levd på jorden?
20. Hvem var først til nordpolen?

(1) 3589 kilometer (2) Gennadi Borisov (3) Andrew Johnson (1808-1875) (4) Danmark (5) To (Ichi the Killer og A Serbian Film) (6) 25 år (7) Brendan Fraser for rollen i The Whale (8) 42 (9) Tom Elvis Jedusor (10) NaCl (11) Donau (12) Valg av halvparten (tre medlemmer) av Rådet (13) 170 millioner liter ble solgt (14) To år (15) 2019 (16) Bananen er et bær (17) Ti millioner bananer (18) To milliarder (19) 107 milliarder (20) Robert E Peary i 1909

Hvilket smørbrød er du?

ILLUSTRASJON: Serena Guler

0-5 poeng:

PEANØTTSMØR OG SYLTETØY: Du er ikke for alle, men de som liker deg, elsker deg. En mektig, smakelig, litt søt frokost.

6-10 poeng:

BLT: Gourmet, crispy og varm med friske smaker. Passer nydelig på en ekstravagant bylunsj når storstipendet er delt ut.

11-15 poeng:

BRUNOST OG SYLTETØY: En tidsløs klassiker og en fast kompanjong i barndommen. Du passer til både frokost, lunsj og kvelds, og er ofte favoritten til mange.

16-20 poeng:

MAKRELL I TOMAT: Du er best, ingen yfterligere kommentarer.

SPRITPOSITIV

Sprit; fra trøndersk: lav varekost
- Norges mest perfide tøv forkledd som humor

Magnus anmelder anmeldelser

I'm back, bitchezzz. Vi gidder ikke no' murring om mitt dramatiske fravær. La oss heller bare måke på og se på hva Fitteblekka driver med for tida!

Ostepop: Før jul var det energidrikk, nå er det ostepop. Ikke er det sunt og ikke liker jeg det. Hva faen skjedde med den høykulturen dere vanligvis beskjeftiger dere med?

Kupokalypse: Jeg har visst havna i feil ei blekke, her er så underlig... Æ'kke lett å forstå det. Og veit du hva ei setning egentlig er? Men er det en fryd å lese likevel? You betcha!

Porselenstroner: Dette kunne gått rett i dass, dette er faktisk det nyttigste jeg har lest i blekka ever. Drit i alt det andre; det er dette som er framtida!

La deg døpe i Dag, Una og Det hellige Råds navn

Samfundet. Vårt hjem. Når samfunnet er fylles av stadig nye former for elendighet, er det godt å vite at vår egen lille verden blir stadig mer komplett. Her finnes mat, drikke og komfortable møbler for avslapping. Her er vi beskyttet av sikkerhetstiltak. Her har vi år tilhørighet og er omringet av kjærlighet. Her kan vi oppnå status og selvaktelse. Vi beveger oss mot toppen av behovspyramiden, og nå innfører også Styret dåp hver lørdag.

- Vi har jobbet med dette lenge, så det er gledelig at det fungerer og er et godt besøkt tilbud, sier en fornøyd samfundetleder.

Ifølge henne har det lenge vært et behov for å ta det åndelige inn i Storsalen.

- Og så blir det jo for dumt å ikke anerkjenne den større-enn-deg-sjælfølelsen som studentenes storstue gir.

Hun vil ikke røpe for mye om de neste stegene på vei mot full religionsstatus.

-Men det er klart at vi har jo allerede brød og vin på huset. Likevel kan vi ikke stoppe på to sakramenter. Vi ser nok heller til den katolske kirke som et forbilde på dette punktet, sier hun og smiler.

Til slutt presiserer ONSrud at de likevel ikke skal innføre en kyskhetsparagraf i lovene.

- He he he, nei det blir jo litt dumt å vente til ekteskapet med et navn som mitt.

Utgåvas dyr: Klissblaut bikkje

Du har kanskje høyrd uttrykk som "Det er hundar i mosen", "Det er ikkje til å stikke hunden under ein stol" eller "Eg gler meg som ein gravlagt hund", men kva om hunden er blaut? Du luktar ei våt bikkje på lang veg, so det er kanskje til hjelp når ein skal forsøke åfinne ut kvar ho ligg gravlagt.

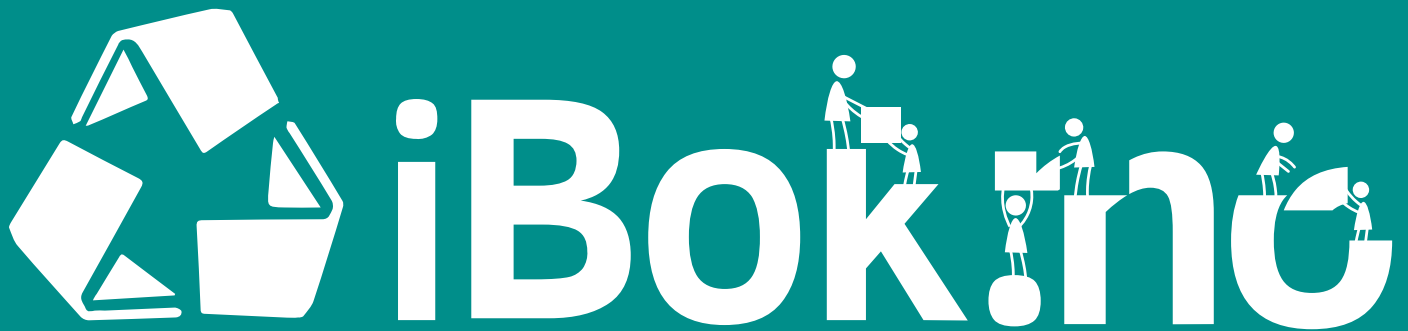

Registrerer...

- ...at på Samfundet er det evig fest
- ...at men ta med flytevest
- ...at vannsklie i nybygg?
- ...at basseng i stedet for blackbox?
- ...at badeland?
- ...at Studenterbadet?
- ...at Festmøte: plask
- ...at Samfundsmøte: Atlantis på vei mot verdensherredømme
- ...at Samfundsmøte: Neptun er tilbake, wtf?
- ...at Trondheims våteste arbeidslokaler
- ...at det er da ingen på Samf som arbeider
- ...at heldigvis ikke så mange der så tidlig på dagen
- ...at det er andre lørdag på rad Samfundet ikke brenner
- ...at Helge er på tur igjen
- ...at og denne gangen føler han seg gammel
- ...at alder er bare et tall
- ...at ikkje tenk på det
- ...at har jøder et spesielt forhold til Hitler?
- ...at "manns"-koret synger på tysk igjen!
- ...at snart purim, da
- ...at kultur er på terningkast syv
- ...at SDK trenger noen å ha feste med
- ...at plis kom på debatt
- ...at klippekort
- ...at samle stempel, så du også kan henge med de beste folkaaaa
- ...at plis fest med oss
- ...at hver debatt er en fest
- ...at hele festen sendes på NRK
- ...at og nached på Storsalspodden
- ...at beslutningsprekoll
- ...at fitteblekka låner sikkert ut korrektursjefen sin
- ...at men bare hvis dere spør henne fint i anledning hennes 50-årsdag
- ...at er Stunt kunst?
- ...at bedre enn ingen kunst
- ...at Danby Choi observert på Britannia
- ...at hvem betaler?
- ...at er det dette Samf-medlemsavgifta går til?
- ...at Suspekt-redaktør stiller suspekte spørsmål
- ...at eller er det vår rike onkel hvis navn ikke må nevnes som bjudar på?
- ...at hva er egentlig forskjellen på å være soldat i felt og å trene på Gløs?
- ...at Sit utfordrer KUKA i vått telt.
- ...at vi elsker jo alle camping
- ...at publikum lo
- ...at nei, disiplene lo
- ...at syndefloden er ankommet samfunnet
- ...at for en farse
- ...at man skal tåle mye, jævla fettekjerring
- ...at jeg gleder meg som en begravd hund
- ...at men jenter bæsjer jo ikke??
- ...at kultur er nå på terningkast tre

Laget av og
for studenter

Kjøp og selg pensum
på iBok.no